

KAPPER AAN DE KAPSTOK

Door Luc Kerkhofs

PERSONAGES:

(6 D & 4 H)

PIERRE:40, eigenaar kapsalon, kapper.

BEP:25, zijn pedicure.

CORRIE:35, zijn manicure.

NAND:60, zijn tuinman.

FOKKE :40, melkboer.

AGNES:45, klant, lerares.

JESSY:20, klant, bruid.

LEONIE:50, klant, boerin.

ELVIRA:60, klant, vrouw van commissaris.

VANDERSMISSEN:35, journalist.

DECOR:

Een kapsalon dat tevens dienst doet als schoonheidssalon. Fond centraal: ingang van de zaak met onderaan in de deur een brievenpleet en bovenaan glas. Links en rechts naast de ingang zijn twee grote ramen met half-gordijntjes. Voor het rechtse raam staan vier stoelen voor de wachtende klanten. Links naast de deur hangt een kapstok tegen de muur. Links van voor naar achter: divan die men kan omtoveren tot een bed, deur naar keuken, kappersstoel met grote spiegel. Rechts van voor naar achter: een massagetafel voor gelaatsverzorging, deur naar zonnebanken en toilet, een relaxzetel met verstelbare kop- en voetsteun voor behandeling pedicure en manicure. Centraal staat een goedkope salontafel waarop een aantal tijdschriften liggen. Verder hangen en staan er tegen de muren enkele kastjes met schoonheidsprodukten en is er stromend water voorzien. Ergens in de kamer staat een telefoontoestel, maar er is ook een intercom aanwezig die rechtstreeks in verbinding staat met de zonnebanken.

EERSTE BEDRIJF

(MIDDAG)

(Bep reinigt de vloer met bezem. Corrie doet manicure bij Agnes. Twee hulpjes hebben net het salon verlaten. Pierre staat in deuropening van ingang zaak en roept hen nog na)

PIERRE: ...en zorg dat ge om half twee terug zijt of ge zijt een uur kwijt van uw loon. Smakelijk eten nog. En drink niet te veel koffie dat ge 't deze namiddag weer niet aan uw maag hebt. (sluit buitendeur)

CORRIE: En zeg dat ze twee plaatsen vrijhouden voor Bep en mij.

PIERRE: (opent deur, dan tot Corrie) Ze zijn al weg. (sluit deur)

(Pierre is duidelijk merkbaar een homo, is steeds modern gekleed, lang gekleurd kleet, zweetband, etc. De volgende momenten zal hij de stock van de schoonheidsprodukten in de kasten aanvullen)

CORRIE: Wat vindt ge er al van, Agnes?

AGNES: (monstert hand) Dat ziet er goed uit.

CORRIE: Als we er tijd voor krijgen van onze baas dan doen we ons werk goed. Een lerares moet er goed uitzien, vind ik.

AGNES: Zie ik er misschien niet goed uit, Corrie?

CORRIE: Ik heb het wel over uw handen, hé Agnes!

AGNES: Hoeveel kinderen hebt ge nu, Corrie?

CORRIE: Twee. Twee kinderen zonder vader.

PIERRE: Daar zijn nog vaders genoeg die uw kinderen kunnen opvoeden.

AGNES: Ze kan toch niet de eerste de beste nemen zeker.

BEP: Mijne Pa zegt altijd dat trouwen iets is zoals een loterij. Ge moet sjans hebben met uwe vent.

PIERRE: En uwe vent met u!

AGNES: Eén op de drie huwelijken loopt faliekant af. Daarom dat ik voor mezelf besloten heb van niet te trouwen. Ik zal m'n eigen boontjes wel doppen.

CORRIE: Dat wou ik ook doen, maar hoe kunt ge dan aan kinderen geraken hé!

PIERRE: Ge kunt ze nog altijd niet gaan kopen in de winkel.

BEP: Mijne Pa zegt altijd dat in een huwelijk de man moet gaan werken en dat de vrouw moet thuisblijven.

CORRIE: Als ik dät moest doen dan gingen mijn twee kinderen en ik dood van den honger. Uwe Pa is nog van de oude stempel! De tijd van moeder bij de haard is voorbij! Een vrouw heeft evenveel rechten als een man.

PIERRE: Corrie, ge moet eerlijk zijn. Gij doet uw kindjes elke dag naar een onthaalmoeder. Als ge dat allemaal van uw loon moet gaan aftrekken, wat blijft er dan nog over!

CORRIE: Pierre, daar heb ik maar één antwoord op. Dan moet gij uw werkvolk méér betalen! En vandaag zijn de kinderen bij mijn zuster op een verjaardagsfeestje. Ze blijven er slapen!

PIERRE: Maar manneke, ge weet zelf niet dat ge bij de best betaalde van de stad zijt.

BEP: Ge hebt ons beloofd van...

PIERRE: (onderbreekt) Dat weet ik. Maar ge weet ook dat dit een beginnende zaak is. Ik beloof u nogmaals, als m'n zaak een beetje van de grond komt dan zal m'n werkvolk er ook goed mee zijn. Maar ge moet tegen het wachten kunnen. En als ge niet tegen het wachten kunt dan had ge lerares moeten worden, zoals Agnes daar!

AGNES: Denkt ge dat wij goed verdienen? Denk dan maar rap iets anders!

PIERRE: Ne mens is nooit content.

AGNES: Ne mens mag nooit content zijn. Als ge content zijt wil dat zeggen dat ge alles hebt wat dat ge wilt. Kruip dan in uw graf hé!

BEP: Mijne Pa zegt altijd dat de mensen te veel vrije tijd hebben.

CORRIE: Pak de werknemer alles af en laat hem terug slaaf zijn zoals in de middeleeuwen.

PIERRE: Men is niet meer content! Met niks!

BEP: (denkt plots aan iets) Oh ja, Pierre, zou ik overmorgen verlof kunnen krijgen?

PIERRE: Oh nee! Dat kan niet, kind!

BEP: En waarom niet?

PIERRE: Omdat de plaatselijke toneelvereniging zich hier komt laten schminken overmorgen!

CORRIE: Kunnen zij dat niet ter plaatse doen?

PIERRE: Nee, want ze herbouwen de parochiezaal. Ze hebben geen plaats. Zelfs hun kleren liggen hier allemaal.

CORRIE: Waarom?

PIERRE: Waar moeten die mensen anders naartoe?

AGNES: Pierre, ik geloof dat ge ook veel te goed zijt!

CORRIE: Pierre laat met z'n voeten spelen. Ze profiteren van hem.

BEP: Mijne Pa zegt dat elke vereniging voor zichzelf moet zorgen.

CORRIE: Bep, ge moet nog enkele verse handdoeken bij de zonnebank gaan leggen en breng dan de linnenmand ook eens mee.

(Bep af naar zonnebank. De kerkklokken luiden de middag in)

PIERRE: 't Is al middag. (kijkt in z'n agenda) Ik vraag me wel af waar dat m'n twee klanten blijven. Ze maken een afspraak voor deze voormiddag en ze dagen gewoon niet op!

CORRIE: Ze moeten niet denken dat Bep en ik ze gaan verzorgen hé als ze seffens hier binnenvallen! Afspraak is afspraak! En wij moeten ook eten!

AGNES: Groot gelijk, Corrie!

PIERRE: Dat is nu altijd hetzelfde liedje met Elvira van de commissaris! En ge gaat zien hé, seffens vallen die hier allebei gelijk binnen.

CORRIE: Wie is die andere klant?

PIERRE: Een jong ding dat deze namiddag gaat trouwen.

CORRIE: Weeral iemand die zich in 't ongeluk gaat storten! 't Is toch niet voor pedicure of manicure?

PIERRE: Nee, enkel kapsel.

AGNES: Een zelfstandige heeft het toch ook niet gemakkelijk hé!

PIERRE: Tegen wie zegt ge 't! Corrie, gij sluit de zaak hé.

CORRIE: Hoe...? En gij dan?

PIERRE: Ja, ik ga in de stad eten want er is niks in huis.

CORRIE: Oh nee, hé Pierre...!

PIERRE: Corrie, gij zijt de oudste en ge hebt de meeste dienstjaren. En ge verdient het meeste.

CORRIE: De baas moet z'n eigen zaak sluiten.

PIERRE: Agnes, ziet ge dat nu! Ik heb vier vrouwen aan 't werk staan en ze kunnen nog niets eens hun plan trekken. En dat durft dan nog reclameren dat ze te weinig verdienen!

CORRIE: Bep en ik hebben ook honger. Het is voor iedereen middag.

PIERRE: Men mag een eigen zaak toch niet onderschatten hoor!

BEP: (weer op met linnenmand) Pierre, die grote zonnebank was weer gezakt. Ge moet die toch eens laten nakijken!

PIERRE: Goed manneke. Doe dat maar naar de keuken.

(Bep af met linnenmand naar keuken)

AGNES: Zonnebank kapot, Pierre?

CORRIE: Is dat niet normaal? Wie koopt er nu nog okkasie zonnebanken?

PIERRE: Ik ga me niet tot hier in de schuld steken waar ik misschien nooit meer uit kom! En daarbij, die zonnebanken zijn zo goed als nieuw!

CORRIE: Ge ziet het! Els er toevallig iemand onder ligt als die naar beneden komt dan gaat ge wat zien...!

(Bep op van keuken)

PIERRE: Bep, misschien is 't beter dat gij ook gaat eten. De klanten moeten zich maar aan hun afspraak houden.

CORRIE: Bep, ge wacht op mij hé! Ik heb hier direct gedaan met Agnes.

BEP: Ik zal die handdoeken nog in de machine steken. (af naar keuken)

(Nand op van keuken, stapt richting buitendeur)

PIERRE: Nand, wat gaat ge doen?

NAND: Naar huis. 't Is twaalf uur. Waarom?

PIERRE: Hebt ge die rotte bladeren al opgekuist op 't koertje, Nand?

NAND: Die zullen wel naar de buurman vliegen met de wind!

PIERRE: Nee Nand! Kuis die maar op!

NAND: Allé dan. Ik zeg maar dat het middag is en dat ik razende honger heb! En anders stel ik voor dat ik na het eten terug kom.

PIERRE: Nee Nand, ge moet niet terugkomen. Ge moet die bladeren nu opkuisen.

NAND: Jamaar, ik zeg maar dat...

PIERRE: (onderbreekt) We weten het, Nand. (leidt Nand af naar de keuken en keert weer)

CORRIE: Ziet ge dat nu Agnes, hoe dat ze een gepensioneerde kunnen afjagen!

PIERRE: Sorry, maar Nand is bij mij komen vragen naar werk! Ik heb hem niet gevraagd!

CORRIE: Ge kunt hem toch gebruiken!

PIERRE: Omdat ik hem betaal, ja.

AGNES: Komt Nand hier elke dag werken?

PIERRE: Nee, enkele halve dagen per week. Om mijn tuin proper te houden.

CORRIE: Is dat een tuin? Het lijkt meer op een voetbalveld!

PIERRE: Kan ik daar aan doen dat die zo groot is?

CORRIE: Ge hebt hem toch gekocht!

PIERRE: Omdat hij bij het huis was!

AGNES: Nand is een brave mens.

PIERRE: De uren dat hij hier komt werken betaal ik hem. Ik denk niet dat Nand mag klagen.

AGNES: Komt hij dan met zijn pensioen niet toe?

PIERRE: Niet om twee drie keren per jaar naar Ierland te gaan.

AGNES: Wat gaat die in Ierland daar doen?

CORRIE: Vissen. Nand profiteert van 't leven sinds dat zijn vrouw gestorven is.

AGNES: Heeft hij geen gelijk?

PIERRE: Ik moet Nand in de gaten gaan houden. Z'n uren die hij opschrijft kloppen gewoonlijk niet. Van 16 maakt hij 61. Soms is hij maar een halve dag aan 't werk en schrijft hij 25 uren op! Ofwel verwisselt hij de cijfers, ofwel vergeet hij de komma's.

AGNES: Ge hebt anders een schoon zaak hier, hé Pierre!

PIERRE: Wacht nog drie maanden, Agnes! Mijn zaak wordt de mooiste van heel de stad. Nu heb ik twee zonnebanken, maar als de zaak nog wat beter begint te draaien dan zal er nog een sauna bijkomen. En misschien in de tuin nog een zwembad!

CORRIE: Ge weet toch wel als ge van de sauna naar het zwembad gaat, dat dat helemaal naakt is?

AGNES: Watte...? Denk aan het fatsoen, hé Pierre! Als ge mij hier als klant wilt houden moeten hier geen orgieën gegeven worden hé!

(Leonie binnen als klant)

LEONIE: Ne goeiendag allemaal. Zeg, wat ligt hier voor de deur? Is dat om de klanten weg te houden?

PIERRE: (opent deur en kijkt voor zich op de stoep) 't Is verdorie niet waar hé! Dat is nu elke dag dat die hond van mijn buurman hier een pakske voor mijn deur komt leggen. (ad Corrie) Dat blijft niet duren hé!

CORRIE: Ge moet dat niet tegen mij zeggen, Pierre. Ge moet dat tegen de buurman zelf zeggen!

PIERRE: (tot Leonie) Gij gaat me toch niet vertellen dat ge deze namiddag gaat trouwen?

LEONIE: Trouwen...? Ik heb verleden week mijn zilveren jubileum gegeven.

PIERRE: Hoe...? Dan hebt ge geen afspraak gemaakt?

LEONIE: Afspraak? Waarom?

PIERRE: Wat komt ge dan doen?

LEONIE: (haalt een verfrommeld briefje boven en overhandigt dat aan Pierre) Hier se...!

PIERRE: Wat is dat?

LEONIE: Een briefke van mijnen dokter!

PIERRE: (monstert doktersbriefje) Amaai, dat heeft precies de eerste wereldoorlog meegemaakt!

LEONIE: 't Is voor mijn zeer voeten!

PIERRE: (leest in stilte) Gij hebt dus pedicure nodig?

LEONIE: Pedi-watte?

PIERRE: Pedicure!

LEONIE: (begrijpt er niks van) Een picture...?

PIERRE: Nee, een voetbehandeling!

LEONIE: 't Is mij eender hoe dat ge 't noemt, maar mijn voeten doen zeer. De winter zit er al in en hij is nog niet bezig!

PIERRE: En die winter moet er terug uit zeker?

LEONIE: Ja? Kunt gij dat?

PIERRE: We zullen proberen, madame. Ik vraag me wel af waarom dat ge daarmee onder de middag komt!

LEONIE: Ik kon niet vroeger komen want er werd een varken geslacht!

PIERRE: Madame is slachter zeker?

LEONIE: Nee, boerin! (monstert extravagante kleren van Pierre) En gij? Verloren gelopen met het Driekoningen- zingen zeker?

PIERRE: (snuift aan haar lichaam) Allé dan zullen we dat eens rap arrangeren hé! (roept naar keuken) Bep...? Bep....?

BEP: (komt van keuken) Ja, wat is er?

PIERRE: Kunt gij madame...

LEONIE: Zeg maar Leonie!

PIERRE: (vervolgt) Kunt gij bij Leonie de pedicure doen?

BEP: Jamaar, wij moeten toch gaan eten. Ik rammel van den honger!

PIERRE: Ik ook, Bep! Maar de klant is koning.

BEP: (tot Leonie) Trek uw schoenen en sokken maar uit, Leonie!

(Leonie trekt schoenen en sokken uit. We merken dat ze biezonder zwarte voeten heeft)

PIERRE: Oh...! 't Is niet waar hé! Weeral van dat! Leonie, waarom wast ge uw voeten niet voor dat ge naar hier komt?

LEONIE: Mijn voeten die was ik ene keer per week. En dat is zaterdag!

PIERRE: Als boerin moet ge die elke dag wassen.

LEONIE: Daar heb ik geen tijd voor.

PIERRE: Allé, eerst voeten wassen in het badje. Bep, dat regelt gij wel hé! Ik ga eerst eens naar 't toilet. (af)

(De volgende momenten zal Bep aan Leonie een voetbadje geven, voeten wassen, dan pedicure. De telefoon rinkelt. Corrie neemt op)

CORRIE: Hallo, met kapsalon Pierre. Met wie spreek ik? Die is even bezet! Wacht, hij komt er zo aan. (legt hoorn neer, dan stil tot Bep) 't Is zijne vrijer...!

AGNES: Van wie?

CORRIE: Van Pierre!

AGNES: Zijn lief, bedoelt ge!

CORRIE: Sommige venten hebben een lief en sommigen hebben een vrijer!

AGNES: Ge bedoelt dat Pierre...!

CORRIE: Ja. Wist ge dat niet?

AGNES: Da's raar hé! Zo ne vent die met een ander vent....!

CORRIE: Het enige voordeel is dat 'm ons niet lastig valt zoals andere venten!

LEONIE: Bedoelt ge dat die vent met zijne zweetband ne verkeerde is?

CORRIE: Ja madame.

LEONIE: Zeg maar Leonie! Wist ge dat zoiets bij mijn beesten ook gebeurd? Wij hebben twee koeien hé, dat hangt altijd op elkaar. De hond van mijn zuster is ne reu en hij staat meer tegen het been van mijn schoonbroer te stoten dan iets anders! Als dat begint te kriebelen, dan is dat zo hé!

BEP: Stil Leonie...! De telefoon ligt nog af.

LEONIE: Jammaar, wil ik er eens aan gaan? (is reeds bij de hoorn en neemt op) Ik weet wat dat ge mankeert, mijnheer! Ge hebt in uw jeugd te weinig prei en selder gegeten!

(Bep wil hoorn afnemen maar dat blijkt niet zo gemakkelijk)

LEONIE: (vervolgt door hoorn) De hond van mijn zuster...

BEP: (bemachtigt de hoorn) Leonie, daar zitten gij...!

LEONIE: Ik wil maar helpen hé!

CORRIE: Agnes, ge hebt taaie vingernagels, moet ik zeggen.

AGNES: 't Is daarom dat ik maar ene keer per maand kom.

(Jessy als klant binnen)

JESSY: Goedemiddag. Ik had een afspraak gemaakt om m'n haar te laten kappen.

CORRIE: Deze voormiddag zeker?

JESSY: Ja.

CORRIE: Waarom komt ge dan onder de middag?

JESSY: Ik ga deze namiddag trouwen, ziet ge.

AGNES: Ah, zijt gij dat?

CORRIE: Wachten op de stoel.

JESSY: (zet zich op tweede stoel) Ik wil niet vervelend doen maar daar ligt hier hondepoep voor de deur!

CORRIE: Dat weten we al, juffrouw.

LEONIE: Bij ons liggen die ook, juffrouw. En niet alleen van honden.

BEP: Mijne Pa zegt altijd: Op een boerderij moet er mest zijn"!

(Elvira als klant binnen en zet zich op de eerste stoel)

ELVIRA: Ik had een afspraak gemaakt met Pierre. Hij is er niet zeker?

CORRIE: Nee.

ELVIRA: Waarom niet?

CORRIE: Wat doet ne mens zoal onder de middag!

ELVIRA: Jammaar, ik kon niet vroeger komen.

BEP: Gij gaat deze namiddag toch ook niet trouwen zoals de juffrouw daar?

ELVIRA: Zèg, wat denkt gij wel van mij? En wees maar een beetje beleefd tegen uw klanten of uw nieuwe zaak hier gaat niet van de grond geraken. A propos, daar ligt iets van den hond voor uw deur! Ge kunt dat beter opkuisen voor dat er ene met zijne voet in trapt!

CORRIE: Dat is werk voor de gemeente!

ELVIRA: (monstert Jessy) Zeg, moeten wij hier nog lang wachten?

CORRIE: Waarom? Geen tijd misschien?

AGNES: Ik dacht dat de vrouw van een politiecommissaris meer tijd had.

ELVIRA: Ten eerste; mijne man is reeds overleden. Ten tweede; ik heb niet veel

tijd, nee! En ten derde; een lerares op de kleuterschool hoeft mij niet te zeggen wat ik moet doen of laten!

AGNES: Ik zit niet op de kleuterschool, maar in 't middelbaar!

CORRIE: (bemiddelt) Dames, geen ruzie maken hé!

(Jessy trekt haar jas uit en hangt hem aan de kapstok. Elvira imiteert, verhangt jas van Jessy en hangt eigen jas in de plaats. Jessy zoekt op de salontafel naar een tijdschrift. Elvira imiteert. Uiteindelijk mime-ruzie over wie welk tijdschrift neemt)

PIERRE: (komt van toilet) Dag dames. Ge zijt wel een beetje laat hé! De afspraak was toch voor deze voormiddag. (merkt dat hoorn af ligt, dan tot Corrie) Waarom ligt die telefoon af?

CORRIE: Uwe vriend is aan de lijn!

PIERRE: Waarom komt ge me dan niet roepen?

CORRIE: Zèèèg...!

PIERRE: (door hoorn met rug naar aanwezigen) Pierre hier! Waar dat ik altijd zit! Meestal hier! Maar tussendoor ga ik een luchtje scheppen. Ik had u toch gevraagd om mij niet onder de uren op te bellen! (kijkt op horloge) Och ja, 't is middag! We kunnen straks samen gaan lunchen! Ik zeg wel 'straks' hé want er komen net nog twee klanten binnen! Allé Bizjoeke, tot straks hé! (kusjes door telefoon, hoorn neer. Inspecteert het werk van Bep en Corrie) Alles in orde hier? Okee, dan zal ik ook maar eens gaan beginnen. Alhoewel dat met een lege maag niet zo goed zal gaan, vrees ik! (gaat achter de kappersstoel staan) De volgende...!

(Jessy en Elvira willen in snel tempo en gelijktijdig in kappersstoel, herrie)

ELVIRA: Hela snotneus! Ik was eerst!

JESSY: Dat ziet ge van hier!

ELVIRA: Ik heb geen tijd om te wachten!

JESSY: Ik wel zeker! Ik trouw om half vier!

ELVIRA: En ik moet naar het graf van mijne man. En ik wil daar niet aankomen met m'n haren door elkaar!

JESSY: Dat zal hij zeker nog zien als hij dood is!

ELVIRA: Spot niet met mijne man hé! Hij was politiecommissaris. Dat wil dan wel zeggen dat ik heel wat relaties heb in hogere kringen. Trouwens, ik ben hier wekelijkse klant. Ik heb voorrang!

JESSY: Afspraak is afspraak! Ik had eerst gebeld en ik was eerst hier!

ELVIRA: Dan had ge u op de eerste stoel moeten zetten!

JESSY: Wat is dat voor zever?

ELVIRA: Dat is gene zever! Dat is de waarheid!

(Geduw en getrek bij de kappersstoel. Pierre wil onderbreken maar Elvira dropt haar voet op zijn voet)

PIERRE: (kreet van pijn) Auw...!

ELVIRA: (zet zich in kappersstoel) Voila! Kappen Pierre! Zoals anders!

LEONIE: Moet ik komen helpen?

ELVIRA: Laat gij maar aan uw kromme voeten werken. Misschien is er nog iets van te maken!

(Leonie wil zich gaan bemoeien met de zaak maar wordt tegengehouden door Pierre, Corrie en Bep)

PIERRE: Dan moet Jessy maar even onder de zonnebank!

JESSY: Ja gratis!

PIERRE: Gratis...? Maar... Maar...!

BEP: (tot Jessy, wijst naar de deur) De zonnebank is links, de toiletten zijn rechts!

(Jessy af naar zonnebank. Pierre begint Elvira te kappen)

PIERRE: Hoe wilt ge 't? Klein stukske, groot stukske, vooraan, achteraan...?

LEONIE: Dat vroeg mijne vent gisteravond ook! En voor ik geantwoord had, had ik al prijs!

(Bij dit te horen wil Elvira rechtstaan, maar Pierre duwt haar terug op stoel)

ELVIRA: Ik wil gene commentaar! (wil rechtstaan)

PIERRE: Zitten! (duwt haar terug neer)

(Vandersmissen komt nogal wat stuntelig binnen. Hij draagt een rosse pruik)

CORRIE: (kijkt op horloge) 't Is niet waar hé!

PIERRE: (ad Vandersmissen) Wilt gij ook nog gekapt worden?

VANDERSMISSEN: Gekapt...? Ik ben hier juist op straat bijna omver gereden door een vrachtwagen. Is dat nog niet genoeg?

PIERRE: Ik bedoel, wilt ge dat ik iets aan uw haar doe?

VANDERSMISSEN: Is die niet goed soms?

PIERRE: Gij zijt juist een ventje dat te lang in de zon heeft gelegen. Daar valt echt niks meer van te maken. Welke kleur wilt ge?

VANDERSMISSEN: Ik ben content met wat ik heb.

LEONIE: Als er één van ons koeien zo'n kalf moest werpen, dan werd dat direct geslacht!

PIERRE: (tot Vandersmissen) Wat komt ge dan doen?

VANDERSMISSEN: Ik ben Vandersmissen! Het is vandaag mijn eerste werkdag als journalist van het weekblad "Dag en Dauw". Ik heb van mijn baas de opdracht gekregen om de gewoontes in een kapsalon door te lichten. Ik wil foto's en interviews!

(Bij dit te horen staat Elvira onmiddellijk recht, begeeft zich naar Vandersmissen, duwt hem op een stoel en gaat naast hem zitten)

ELVIRA: Ik zal wel uitleg geven. Wat moet ge allemaal weten?

PIERRE: Jammaar, wat is 't nu eigenlijk? Wilt ge gekapt worden of niet?

VANDERSMISSEN: Ikke niet!

ELVIRA: Ik ook niet! Maar straks wel. Na het interview.

PIERRE: (door intercom naar Jessy) Jessy, ge wordt gevraagd in de kappersstoel.

Kom maar direct naar hier voor dat er iemand anders in zit!

ELVIRA: (tot Vandersmissen) Dus, het is uw eerste dag als journalist?

VANDERSMISSEN: Voor "Dag en Dauw". Ik werkte eerst bij een krant waar ik de duivenuitslagen verzorgde.

ELVIRA: En wat moet ge allemaal weten over het kapsalon?

VANDERSMISSEN: Welke bekende personen hier allemaal binnenkomen, waarover er zoal gepraat wordt tussen vrouwen onder elkaar en wat er zoal verlangt wordt van de kapper.

(Fokke Doos, gekleed in stofjas en met geldzak over z'n schouders, komt binnen met twee flessen melk en een doos eieren)

FOKKE: Goedendag allemaal. Hetzelfde als anders, Pierre?

PIERRE: Ja, Fokke.

(Fokke stapt door naar de keuken, levert daar z'n waar en keert weer. Pierre betaalt)

PIERRE: Hoeveel is 't?

FOKKE: 110 frankskes!

PIERRE: Is dat melk nu weeral opgeslagen?

FOKKE: Nee, de eieren!

PIERRE: Hoe komt het toch dat iedereen vandaag onder de middag binnenvalt?

FOKKE: Ik zag dat er nog licht brandde! Ik dacht, ik ga nog rap bij Pierre leveren voor dat ik m'n boterhammen ga opeten!

ELVIRA: Men moet zich aan de uren houden! Dat geldt ook voor een melkboer!

PIERRE: Dat moet gij zeggen!

FOKKE: Oh, madame de commissaris zit er ook! (ad Vandersmissen) Is dat uw laatste nieuwe aanwinst? Ne schone om op de nieuwjaarskaarten te zetten. Ge zult dan de lichtjes in de kerstboom nogal zien flikkeren!

ELVIRA: Onbeschofterik...!

FOKKE: Wanneer mag ik bij u nog eens komen melk leveren?

PIERRE: Fokke, laat m'n klanten gerust!

FOKKE: 't Is ook een van mijn klanten, hé Pierre!

ELVIRA: (verbetert) Geweest! Tot dat 'm mijn kat eens ne sjot gegeven heeft!

FOKKE: Watte? Hij is tegen mijne voet gelopen, ja!

(Het ongeval in de straat gebeurt. We horen loeiende sirenes en merken gekleurde zwaailichten. Vandersmissen kijkt verschrikt op en wil aan het venster gaan kijken)

PIERRE: Dat is niet erg, Vandersmissen. Dat is hier dagelijkse kost! (kijkt aan het raam over de gordijntjes) Politie en ambulances! Dan zal er weeral iets gebeurd zijn aan het kruispunt. (opnieuw sirenes en zwaailicht) Den brandweer gaat er ook al naartoe!

BEP: (bij het raam) Zeg, dat zijn zoveel sirenes nu?

PIERRE: 't Zal iets serieus zijn vandaag.

(Vandersmissen noteert in stilte het interview met Elvira. Fokke maakt

gebruik om Bep op achterwerk te slaan)

FOKKE: En hoe is 't met ons Bepke?

CORRIE: Dat moet ge bij mij eens proberen te doen, melkboerke dat ge daar staat!

FOKKE: Slecht geslapen vandaag, Corrie? Ah natuurlijk, gij moet helemaal alleen slapen zeker! Als ge zo eens graag hebt dat ik één nachtje uw bed kom delen dan weet ge 't maar te zeggen! Ik doe dat gratis voor u!

CORRIE: (gepikeerd) Zeveraar...!

PIERRE: Fokke Doos, laat mijn werkvolk gerust!

FOKKE: Ge hebt er die van ne vent niet veel moeten hebben! Tot dat ze alleen zijn.

CORRIE: En dan?

FOKKE: Dan missen ze 'm! (ad Agnes) Die dat ge daar aan 't soigneren zijt is ook zo'n mislukt geval! En dan moet dat de schoolkinderen nog aanleren hoe ze moeten leven! Dat begrijp ik niet!

AGNES: Hou de hand maar boven uw eigen kop, Fokke! Liever gene vent dan een halve zot als gij!

CORRIE: Kunnen wij nu verder werken, ja?

FOKKE: Oei oei...! Doe maar. Ik hou u niet tegen! (ad Leonie) En Bep, uwe klant heeft er nogal ne ossepoot onder staan!

LEONIE: (recht) Heeft mijnheer iets aan te merken op mijn figuur misschien? Anders zal ik hem eens een trek geven met mijn ossepoot!

FOKKE: (bindt in) Grapje!

LEONIE: Hou die onnozel grapkes maar voor uzelf! Ik heb er deze morgen nog ene als gij helpen slachten! Daar was geen verschil tussen, alleen dat ons varken grotere oren had!

FOKKE: Pierre, uw klanten beledigen mij!

(Corrie zet Radio 2 aan om van het gezeur van Fokke vanaf te zijn. Pierre zet radio minder luid)

PIERRE: Iedereen aan 't werk nu want seffens krijg ik een appelflauwte van den honger!

(Nog meer sirenes en zwaailichten door de straat. Iedereen behalve Fokke rept zich naar het raam)

PIERRE: 't Is precies toch serieus nu!

CORRIE: En ze rijden allemaal richting kruispunt!

BEP: Mijne Pa zegt altijd dat ze daar rode lichten moeten zetten!

FOKKE: Nee, daar moeten eerst een tiental doden vallen eer ze dat doen!

PIERRE: Kom, iedereen terug aan 't werk! En waar blijft Jessy? Bep, ga dat kind eens roepen. Misschien is ze wel in slaap gevallen onder de zonnebank. Het zou de eerste niet zijn!

(Net nu komt Jessy op in badjas en pantoffels. Fokke haalt z'n neus op voor deze frisse schoonheid)

FOKKE: Schoon volk in uwe winkel, Pierre! (bewondert de figuur van Jessy) Hoe steken ze 't toch in elkaar hé! (leidt Jessy arm in arm naar kappersstoel) Wil

ik de juffrouw naar haar plaatsje brengen?

AGNES: Fokke, laat dat kind gerust!

CORRIE: Onnozelaar...! (trekt Jessy uit de handen van Fokke)

FOKKE: Och tuttebel, ga aan uw schoolmadame haar vingers prutsen!

PIERRE: Fokke, ge overdrijft nu toch hé! Ge jaagt al mijn klanten buiten! Ge gaat ze met rust laten of ik zal u ook eens buiten jagen!

FOKKE: Denk niet dat ik rijk word van hier wekelijks twee flessen melk en een doos eieren te brengen, hé coiffeurke!

AGNES: Als uw klanten zo allemaal moesten praten dan kan mijnheer de melkboer naar de fabriek gaan zoals andere mensen!

CORRIE: Genoeg gezeverd nu! Pierre, zet Fokke buiten of Bep en ik bollen het hier af!

PIERRE: Kom Fokke, laat ons gerust!

AGNES: Wacht eens efkes....! Ssst...! Luister eens naar de radio!

(Corrie zet radiovolume luider)

STEM RADIO:We willen dit programma even onderbreken voor een belangrijke mededeling. Er is een ongeval gebeurd in de gemeente.....! (plaatselijke gemeente gebruiken) Een vrachtwagen geladen met Tetrachlorométane is er gekanteld op het kruispunt..... en belemmert er het verkeer in alle richtingen. De mogelijkheid dat er giftige stoffen vrijkomen is vrij reëel. In opdracht van de plaatselijke brandweercommandant vragen wij de bewoners van de gemeente om ramen en deuren gesloten te houden en binnen te blijven. Fase één van het rampenplan is afgekondigd. Men overweegt over te gaan naar fase twee! Verdere inlichtingen zullen indien nodig langs deze weg verstrekt worden. En dan nu een plaatje van...

(Corrie zet radio uit. Algemene stilte)

PIERRE: Oei...! 't Is echt serieus nu!

FOKKE: (wil naar buiten) Ik zal eens rap...

PIERRE: (houdt hem tegen) Gij doet niks, Fokke! Dan hierblijven! En die deur blijft dicht!

ELVIRA: Laat 'm gaan, Pierre! Het zou een schoon opruiming zijn!

FOKKE: Nu blijf ik zeker binnen!

AGNES: (bang) 't Zal toch niet ernstig zijn zeker?

ELVIRA: We kunnen toch nog naar huis?

PIERRE: Hoe? Onder een stolpke misschien?

VANDERSMISSEN: 't Zal niet lang duren! Ik ken dat! Bij ons is dat ook al eens gebeurd. En later bleek dat het gevaarlijk produkt niks anders was dan vloeibare zeep!

CORRIE: Voorzichtigheidshalve moeten we binnen blijven! Of moet ik eens efkes gaan kijken, Pierre?

PIERRE: Nee! Binnen blijven! Iedereen!

BEP: Waar zit Nand?

PIERRE: Nand...? (met hand voor mond) Oh de Nand...!

AGNES: In de tuin!

PIERRE: Ochgod...! Vergeten! Helemaal vergeten! Bep, gij gaat onmiddellijk Nand

verwittigen en pak in de keuken een handdoek mee en hou die voor uwe mond als ge buiten gaat!

(Bep af naar keuken)

ELVIRA: Nand zal al wel dood zijn!

PIERRE: Oooh, en die werkt hier in 't zwart!

FOKKE: Dat gaat u geld kosten, Pierre! Veel geld!

VANDERSMISSEN: Stof voor mijn reportage!

PIERRE: Maar ik heb dat altijd gedaan omdat Nand mij dat vroeg!

FOKKE: Ge vliegt tegen de lamp, Pierre! Binnen de kortste keren staat hier de Arbeidsinspectie aan de deur!

(Nand en Bep binnen met handdoek voor mond)

AGNES: Hij leeft nog!

NAND: Wat is er gebeurd?

PIERRE: Ne vrachtwagen met een giftige stof gekanteld aan het kruispunt!

NAND: Ik heb een zware bots gehoord maar verder niks!

LEONIE: Da's al genoeg! Ik vind dat ze met zo'n gevaarlijke produkten niet op de weg mogen komen!

ELVIRA: Wat moeten ze dan doen? Door de lucht? Dat is nog gevaarlijker!

LEONIE: Wie heeft dat vreemd gas allemaal nodig? Ikke niet! Geef mij maar de stank van ne goeie dampende koeie-stront Dat is nogal wat gezonder!

FOKKE: Mensen, mensen, dat is allemaal dikke zever. Weet ge wat ik ga doen, ik ga verder mijne ronde doen! Saluut! (verlaat kapsalon)

PIERRE: Dat is pure zelfmoord!

(Fokke keert snel weer, hij hoest zich te pletter en heeft keelpijn. Men legt hem op de massagetafel)

PIERRE: Ik heb het nog zo gezegd, hé Fokke!

BEP: We zetten hem recht.

(Men zet hem recht)

AGNES: Elvira, blijf van z'n lijf! Hij kan besmet zijn!

(Iedereen laat hem onmiddellijk los waardoor Fokke neerploft)

ELVIRA: Oh...!

JESSY: Gooi hem terug naar buiten!

NAND: Hij bekomt! Kijk maar!

(Men zet hem weer recht. Plots hoort men een mobiele luidspreker in de straat. Men laat Fokke weer vallen als een steen)

FOKKE: Hela...!

ALLEN: Psssst...! (allen bij het raam, geduw en getrek)

STEM LUIDSPREKER OFF: Iedereen moet binnen blijven! Ramen en deuren gesloten houden. Men brengt gasmaskers aan de deur. Dit is een opdracht van de Civiele Bescherming. Iedereen moet binnen blijven. Ramen en deuren.... (geluid zoemt weg)

NAND: We zitten gevangen als ratten in een val!

BEP: (huilt) Ik wil naar huis!

JESSY: (huilt) Ik ook!

AGNES: (weent) Ik ook!

VANDERSMISSEN: (lipt) Ik ook!

ELVIRA: (huilt) Ik... (beheerst zich in het bijzijn van Fokke en pompt zich moed in) Ik niet...! Ik wil sterven als een soldaat! Als een politiecommissaris! (begint te huilen)

LEONIE: Als iedereen naar buiten loopt en heel zwaar inademt dan is die gas toch heel rap op!

CORRIE: Het begint hier binnen ook al te stinken! (snuift)

(Iedereen snuift in de lucht. Iemand klopt op de voordeur)

PIERRE: (met handdoek voor mond bij de deur) Achteruit iedereen!

(Pierre opent voordeur. Persoon off stopt hem drie gasmaskers in z'n handen)

PIERRE: Dat zijn er maar drie! We zijn hier met z'n tienen!

STEM OFF: Sorry mijnheer. We mogen er maar drie per woning uitdelen!

(Pierre sluit teleurgesteld de deur)

PIERRE: En nu...? (gooit een gasmasker naar Nand) Hier Nand, gij zijt de oudste.

(Agnes en Fokke grabbelen elk een gasmasker uit de handen van Pierre)

ELVIRA: En wij...?

FOKKE: Eerst is eerst!

(Er zijn problemen met het opzetten van de gasmaskers. Fokke zet het zijne achterstevoor op. Nand wil het aantrekken zoals een jas en steekt z'n arm er door. Men helpt elkaar onhandig. Er is feitelijk niemand die weet hoe het moet)

AGNES: Pas op voor mijn haar!

ELVIRA: Pierre, en wij dan? Of moeten wij zomaar doodgaan?

PIERRE: Elvira, ge ziet toch ook dat ik er maar drie gekregen heb!

(Elvira veinst dat ze zich plots niet goed voelt. De gasmaskers worden afgezet en men ontfermt zich over Elvira. Hier maakt Elvira gebruik van om het gasmasker van Fokke te grijpen en vervolgens op te zetten)

FOKKE: Gij se smerige commissaris dat ge daar staat! (tot allen) Ofwel iedereen een gasmasker ofwel niemand! Zo zit dat!

PIERRE: Allé Fokke, dat is omdat gij er geen hebt zeker!

ELVIRA: (achter gasmasker tot Fokke) Sukkelaar...!

(Fokke wil op Elvira stuiken, bijna gevecht. Men houdt de kempfanen uit elkaar. Ondertussen zijn de gasmaskers weer af gedaan)

LEONIE: (gooit de drie gasmaskers op straat) Voila! Gedaan met spelen!

PIERRE: Wat doet ge nu, Leonie?

LEONIE: Dood is dood!

NAND: (kapot van de zenuwen) Iedereen moet kalm blijven!

FOKKE: Goed dan! Ieder voor zich!

BEP: Hoe gaat dat nu als we allemaal moeten samenhouden!

JESSY: We zullen allemaal sterven!

AGNES: En als ge van gas moet sterven...! Dat is niet niks! Ge wordt dan helemaal blauw. Uw ogen komen uit hun kassen, uw tong valt uit uw mond en... ge stikt!

ELVIRA: Dat zult gij weten, kwezel! Ge hebt nog nooit gas geroken!

CORRIE: Laat ons allemaal rustig blijven! Iedereen zet zich ergens en denkt na over wat er nu moet gebeuren!

FOKKE: Verdomme, was ik 't maar afgebold!

VANDERSMISSEN: Mag ik ook eens iets zeggen?

CORRIE: Ja.

VANDERSMISSEN: (nerveus) Ik heb schrik!

(Iedereen zet zich ergens. Enkel Pierre stapt nadenkend door de kamer. Met tussenpozen stopt hij en praat hij)

PIERRE: Als we alles op een rijtje zetten. Fokke, ge weet toch ook wel dat de melk op uwe camion nu allemaal slecht wordt met die gas!

FOKKE: Godver..., dat ook nog! Een heel lading die ik kan weggooien!

PIERRE: Jessy, vergeet dat trouwen maar voor vandaag. Weg huwelijk, weg feest, weg echtgenoot! Wat kan het leven hard zijn!

(Jessy begint te wenen)

PIERRE: (vervolgt) Nand, gedaan met groenten te eten uit uw eigen tuin!

NAND: Maar dan ga ik failliet! Van mijn klein pensioen kan ik elke dag geen verse groenten gaan kopen!

PIERRE: Leonie, alle dieren op de boerderij zullen moeten worden afgemaakt en afgevoerd worden naar het vilbeluik!

LEONIE: Dat moet er eens ene riskeren van ook maar één koe of één varken bij mij weg te komen halen! Mijne vent mogen ze komen halen, maar van mijn beesten blijven ze af...!

PIERRE: En om u te zeggen hoe erg dat zo'n ongeval wel kan zijn. Kinderen onder de twaalf jaar zijn de zwaksten. Verzorg ze goed, Corrie. Maar let er op de eerste dagen dat ze geen tekens van duizeligheid vertonen want anders... (gebaar onder keel van dood)... prrrt...!

(Corrie bijt op haar onderlip)

PIERRE: Bij oude mensen zal de haar uitvallen!

ELVIRA: Oh....!

PIERRE: Het wordt een chaos. Ouders die niet meer te vinden zijn!

BEP: Mijne Pa....! Oeh....!

PIERRE: We zullen er zelf ziek van worden en uiteindelijk creperen van de pijn en...
sterven! Allemaal!

AGNES: Oei...!

PIERRE: Zeker oei! Mensen met speciale haarkleur zullen schreeuwen van de pijn
alvorens ze met een laatste stuiptrekking zullen afsterven!

VANDERSMISSEN: Wil ik eens wat zeggen.. (lipt) ik heb nog meer schrik
gekregen!

PIERRE: En ik zal mijn zaak kunnen verkopen want ik woon in de gevaarlijke zone.
Niemand wil hier nog komen wonen. En 't is niet de eerste keer dat een
groepje mensen meer dan een maand wordt opgesloten!

(Iedereen wil plots de zaak verlaten)

PIERRE: Hela...! Wat zijt ge van plan? Niemand buiten hé!

BEP: Jammaar, ik krijg geen lucht! (snakt)

PIERRE: Niemand buiten of we gaan er allemaal aan!

CORRIE: Pierre, ze heeft last van hyperventilatie!

PIERRE: Dan moet ge er iets aan doen hé!

(Elvira valt op haar knieën en bidt)

VANDERSMISSEN: En wat is zij daar aan 't zoeken?

PIERRE: Elvira heeft de gewoonte om met haar overleden man te praten!

FOKKE: Complimenten verkopen ja...!

AGNES: Ik zal het roer in handen nemen! Daar moet iemand de baas zijn!

CORRIE: Ik heb honger!

PIERRE: Ik niet zeker!

AGNES: (klapt kinderlijk in haar handen) Kom kinderen, allemaal in rijen van twee
gaan staan en luisteren naar wat de juffrouw u gaat vertellen!

VANDERSMISSEN: (steekt z'n vinger op) Juffrouw, mag ik even naar 't toilet?

FOKKE: Nu gaat ge ons ook nog behandelen als kinderen van het eerste studiejaar
zeker!

AGNES: Daar moet iemand de verantwoordelijkheid op zich durven nemen!

FOKKE: Wil ik eens wat zeggen, madame! Als ge nog ene keer met die flauwe
zever afkomt dan gooi ik u daar door het venster! Verstaan!

AGNES: (danig geschrokken) Jammaar,... ik... ik... ik wil mijn bijdrage leveren om...

ELVIRA: (vervolgt) Om het nog erger te maken zeker!

VANDERSMISSEN: Als dit nog lang duurt zal ik mijn bijdrage eens gaan leveren.
(richting toilet)

AGNES: Vandersmissen, waar gaat ge naartoe?

VANDERSMISSEN: Naar 't toilet, juffrouw! (af)

FOKKE: Ik ga eerst eens telefoneren!

ALLEN: Ik ook! Ik ook!

(Er vormt zich een rij wachtenden achter elkaar bij de telefoon. Fokke draait een nummer)

PIERRE: Niet allemaal hé!

JESSY: En waarom niet?

PIERRE: Gij weet zeker niet wat zoiets kost! Wie gaat dat allemaal betalen?

NAND: Ah gij! Wie anders...?

(De dames nemen hoorn af van Fokke en leggen hoorn op het toestel)

CORRIE: Als we niet allemaal mogen telefoneren dan telefoneert er niemand!
Basta!

FOKKE: Hola...! Hola...! En wie gaat mij dat beletten?

CORRIE: Wij...!

FOKKE: Gij? het zwakke geslacht?

CORRIE: Ik zou u zo gaarne eens uwe nek breken hé!

LEONIE: (presenteert zich, neemt hoofd van Fokke beet) Ik help. Zeg maar langs welke kant! Naar voor of naar achter?

VANDERSMISSEN: (op van toilet) Ik ga naar de redactie telefoneren!

PIERRE: Daar wordt niet getelefoneerd! En iedereen moet zich maar schikken naar het huiselijk reglement! Installeer u maar want dit probleem gaat niet op één twee drie opgelost zijn!

(Heen en weer geloop met de nodige herrie, naar keuken, naar toilet, zitplaatsen zoeken, handen wassen, etc. Pierre zet zich wat op de achtergrond en probeert stiekem een telefoonnummer te draaien)

BEP: Leonie, uwe pedicure wacht op u!

LEONIE: Mijn goesting is over! En om in een doodkist te gaan liggen moet ik geen schoon voeten hebben!

CORRIE: Agnes, uw handen!

AGNES: Wat is er met m'n handen?

CORRIE: Moet ik er nog aan werken of niet?

AGNES: Nee!

ELVIRA: Ik wil onder de zonnebank! En gratis!

BEP: Waarom gratis?

ELVIRA: Het kan de laatste keer zijn als we dit niet halen!

BEP: Dat moet ge aan de Big Boss vragen!

(Alle ogen worden op Pierre gericht. Die is net bezig met te telefoneren)

FOKKE: (vliegt recht) Hela..., wat zijt gij daar aan 't doen?

PIERRE: (verslagen, stottert) Te.. te.. telefoneren! Waarom?

ELVIRA: Wat was er afgesproken?

AGNES: Van niet te telefoneren!

FOKKE: Niemand! En wat doet mijnheer? Telefoneren! Achter onze rug nog wel!
Gij se valsaard!

PIERRE: Jammaar, 't is naar mijne vriend!

ELVIRA: Zijn Bizjoeke!

FOKKE: Wat wilt ge hem gaan vertellen?

PIERRE: Dat ik hem nodig heb!

FOKKE: Hier komt niemand in of uit! Geen vriend, geen Bi-zjoeke, niemand!
Begrepen! (trekt telefoonkabel met stopcontact uit de muur) Voila! Gedaan met telefoneren!

(Algemene stilte)

AGNES: Jammaar, nu kunnen wij ook niet meer telefoneren!

FOKKE: Naar wie zoudt gij bellen, juffrouw? Naar de schooldirectrice misschien?

(Vandersmissen zit in divan en legt z'n voeten op de salontafel. We merken duidelijk dat hij in de hondepoep is gelopen want een deel hangt aan de onderkant van z'n schoen. Vandersmissen snuift in de lucht, merkt dan iets onder z'n schoen, doet schoenen uit en zet die onder salontafel. Plots begint iedereen te snuiven. Vandersmissen doet de volgende momenten alsof z'n neus bloedt)

CORRIE: Precies dat er al gas binnenkomt!

LEONIE: Ik herken deze stank!

NAND: Nu ruik ik het ook!

JESSY: Ik heb dat al de hele tijd geroken!

ELVIRA: Hoe kan dat binnenkomen?

AGNES: Onder de deur natuurlijk!

BEP: Mijn Pa zegt altijd dat gas altijd beneden blijft hangen!

ELVIRA: Wat kunnen we daar aan doen?

JESSY: We kunnen reuk spuiten!

PIERRE: Dat mag niet! Gevaar voor explosie!

LEONIE: Zelfs ne scheid kan de boel hier momenteel laten ontploffen!

PIERRE: Oei...!

ELVIRA: Zeker oei...!

LEONIE: Dus, hou u in, hé mensen! Dat iedereen daar eens aan denkt hé!

BEP: Reukdoekjes kunnen toch geen kwaad, neem ik aan?

PIERRE: Bep, wat maken nu toch die paar reukdoekjes?

CORRIE: Een paar...? We hangen hier alles vol!

PIERRE: Corrie, ge weet toch ook wel wat die kosten!

CORRIE: Moet ge nu praten over 'kosten' als ons leven er vanaf hangt?

(Corrie en Bep halen de reukdoekjes uit de kast en leggen er verspreid in de hele kamer)

CORRIE: Wat kunnen we nog doen?

FOKKE: Alle spleten van ramen en deuren dicht stoppen!

PIERRE: Ja, kom allemaal helpen! Daar moeten natte doeken voor de deur gelegd worden!

FOKKE: En de spleet van de brievenbus moet afgeplakt worden!

PIERRE: We kunnen beter de deur en vensters barricaderen!

(Heen en weer geloop naar keuken. Men plakt spleet van brievenbus dicht. Men legt natte doeken voor de deur. Nand en Vandersmissen komen met planken, hamer en nagels aandraven)

PIERRE: Ik heb een idee...! (af naar keuken)

ELVIRA: Ne mens in z'n oude dagen nog laten werken!

FOKKE: Als ge Nieuwjaar nog wilt halen dan zou ik maar voort doen als ik u was!

(Pierre op van keuken met verschillende bordjes waarop: "te koop", "jaarlijks verlof", "gesloten", "open", "solden", etcetera)

CORRIE: Wat gaat ge met die bordjes doen, Pierre?

PIERRE: Ge hebt sjans dat ge iemand als mij hebt, Corrie! De Pierre denkt aan alles in een crisissituatie als deze! Wat gaat ge doen als er hier besmette personen hun toevlucht komen zoeken? Eén van die bordjes voor mijn vitrine zetten! Bijvoorbeeld... (toont bordje) "gesloten"! Wat gaan ze denken? Aha, daar is niemand thuis en ze gaan verder! Dus, wij hebben er geen last mee!

BEP: En welk bordje gaat ge nemen?

AGNES: Ik zou gewoon "Te Koop" nemen! Dan denken ze zeker dat er niemand aanwezig is!

PIERRE: Nee, dat is achteraf slechte reclame voor mijn zaak! Dat geeft zo'n beetje het gevoel dat ge uw klanten in de steek laat! We gaan... (monstert bordjes) ...dit nemen! (kiest en toont een bordje)

ELVIRA: "Jaarlijks verlof"! Waarom?

VANDERSMISSEN: Wie neemt er nu verlof in de herfst?

PIERRE: De mensen zullen denken dat ik twee keer per jaar met verlof ga. En iemand die twee keer per jaar met verlof gaat die heeft een zaak die goed draait! Dus, wat gebeurt er?

VANDERSMISSEN: (vervolgt) Nog meer klanten!

PIERRE: Juist Vandersmissen!

VANDERSMISSEN: Pierre, gij zijt nog gene gaper!

PIERRE: Waarom denkt ge dat ik hier zaakvoerder ben? Allé, plak dat bordje nu maar rap tegen de vitrine van de deur voor dat het te laat is!

FOKKE: Pierre, wil ik eens zeggen wat dat gij zijt! Nen dikke nek! Nen hele dikke nek! En meer niet! En dat bordje hé..., dat is nog grotere zever!

PIERRE: Ik kijk altijd vooruit, Fokke! Dat zijn dingen waar iemand als gij niet aan denkt! Maar het kan wel ons leven redden! Ge hebt dat of ge hebt dat niet! Ik heb de sjans dat ik het wel heb!

FOKKE: Stukske Jan m'n voeten, dat ge daar staat!

(Vandersmissen bevestigt bordje met tape tegen glas van deur, maar wel richting binnenkant)

ELVIRA: Allé Vandersmissen, waar moeten ze dat lezen? Hier of aan de straatkant?

VANDERSMISSEN: Sorry. (bevestigt het op de juiste plaats)

FOKKE: (houdt een plank tegen het raam) Kom Nand, sla hier maar eens rap ne

nagel in! (tot de anderen) En ik moet méér planken hebben!

(Iedereen helpt planken aanhalen. Nand wil een nagel in de plank slaan, maar slaat op de vingers van Fokke)

FOKKE: Auw...! Miljaar Nand...! Op mijne vinger! Kunt ge niet uitkijken? Kieke dat ge daar staat!

(Nand vlucht naar keuken, Fokke volgt hem dreigend met hamer in de hoogte)

TWEEDE BEDRIJF (eerste scène)

(AVOND)

(Zelfde dag. De buitendeur en de twee vensters zijn gebarricadeerd. Corrie en Jessy zijn afwezig. De rest ligt en zit uitgestrekt verspreid door de kamer)

ELVIRA: Ik krijg honger!

PIERRE: Wie niet?

LEONIE: Ik kan wel een heel varken verslinden!

AGNES: Begin dan alvast maar aan de varkens die hier binnen zitten!

FOKKE: Wat wilt ge daarmee zeggen, schooljuffrouw?

PIERRE: In een situatie als deze zegt iedereen als eens iets dat hij niet meent!

NAND: Pierre, ge beseft toch wel dat mijn uren doorlopen?

PIERRE: Ah nee, hé Nand! Dat gaat ge mij toch niet aandoen zeker!

NAND: Oh nee...! Ik wou al weg van deze middag! Het is nu elf uur 's avonds en ik zit hier nog! Wie gaat mij anders betalen?

FOKKE: Wat moet ik dan zeggen? Mijn vrouw wacht al vanaf vijf uur met het avondeten!

ELVIRA: Hebt gij ook al een vrouw?

FOKKE: En waarom zou ik geen vrouw hebben?

ELVIRA: Ik begrijp niet hoe dat ge er een kunnen krijgen hebt!

FOKKE: IK kan er zowel een krijgen als andere mannen!

AGNES: Andere mannen die laten andere vrouwen gerust als ze getrouwd zijn! Maar gij neemt het niet zo nauw met uw echtelijke plichten!

FOKKE: Ik ben ne gezonde jongen.

AGNES: Is dat gezond zijn? Laat me niet lachen! Dus, volgens u ben IK dan niet gezond?

FOKKE: Waarom?

AGNES: Omdat ik niet getrouwd ben!

FOKKE: Gij zijt een oude tuttebel die niet weet wat het leven te bieden heeft! God de Vader zei, ga en vermenigvuldig u! En wat doet onze schooljuffrouw? Ze begint begot gaan op te tellen en af te trekken in plaats van te vermenigvuldigen!

PIERRE: Fokke, zou het niet stilaan...

FOKKE: (haalt uit naar Pierre) En gij moet helemaal zwijgen want over vermenigvuldigen kunt gij ook niet meepraten!

PIERRE: Fokke, ik wil niet dat ge mijn privéleven erbij sleurt! Daar heeft niemand iets mee te maken met wat ik doe!

VANDERSMISSEN: Elke vogel zingt zoals hij gebekt is!

PIERRE: Dat moet gij zeggen, Vandersmissen! Als gij moet zingen zoals ge gebekt zijt dan zal dat nogal een kakofonie worden met uwe kromme neus en met die koperen draad op uwe kop!

AGNES: (ad Fokke) God de Vader bedoelde wel: vermenigvuldig u met één vrouw! Gij hé Fokke Doos, gij zijt gelijk een wild konijn! Dat loopt ook van 't één naar 't ander en dat kweekt ook tegen de sterren omhoog!

FOKKE: Hela..., omdat ik nog wel eens een groen blaadje lust daarom ben ik nog gene permanente vrouwenloper hé!

ELVIRA: Ge kunt de jonge vrouwen niet gerust laten! Gij misbruikt ze! Punt, amen

en uit...!

FOKKE: Waarom? Omdat ze graag hebben dat ge er mee solt!

ELVIRA: Maar niet bepotelen zoals gij altijd doet!

FOKKE: Ik bepotel ze niet!

AGNES: Oh nee...? Ge kunt er niet afblijven, Fokke! Ge ziet dat wel met dat jong ding van een Jessy. Ge zijt nog niet uit haar buurt geweest! Maar met mij pakt dat niet hé!

FOKKE: Met u...? Ik zou nog niet willen!

ELVIRA: Ik vraag me wel af waarom ge dat enkel bij jonge vrouwen doet!

FOKKE: Als gij ne nieuwe fiets en een oude fiets ziet staan, waar springt ge dan op? Op den ouwe? Ikke niet hoor!

ELVIRA: Fokke, ik begrijp niet hoe dat gij in elkaar zit!

FOKKE: Dan moet ge dat maar eens aan mijn vader en aan mijn moeder gaan vragen! Die weten het wel!

ELVIRA: Maar zoiets doet Nand toch niet!

NAND: (wordt onverwachts bij in het gesprek gesleurd) Ik euh..., (herpakt zich, dan met gebaar) Mijn machien heeft zijne geest gegeven!

LEONIE: Daar heb ik een goede remedie voor, Nand! Ik ben bijna even oud als gij, maar ik spring nog gezwierig over de haag als 't moet!

NAND: Wat doet gij daarvoor, Leonie?

LEONIE: Elke morgen als ik de beesten ga voederen dan ga ik eens met m'n hand door de emmer en dan stop ik wat van dat veevoeder achter m'n kiezen!

NAND: En...?

LEONIE: De pannen van 't dak als 't moet! Daar is maar één nadeel aan! Ge krijgt er zo'n slechte adem van hé!

PIERRE: Maar ondertussen zitten wij hier nog altijd vast!

BEP: Mijne Pa zal er niet mee lachen als 'm dat te weten komt!

PIERRE: Met wat m'n kind?

BEP: Wel, dat ik nog niet thuis ben!

VANDERSMISSEN: Uwe Pa zal denken dat ge er zijt uitgetrokken!

BEP: (twijfelt) Is dat echt?

PIERRE: Onnozel schaap, uwe Pa kan in dezelfde situatie zitten als wij! Of denkt ge dat de Civiele Bescherming HIER maar alleen komt gasmaskers uitdelen?

ELVIRA: En mijn katten zullen ook niet weten wat er gaande is! Normaal krijgen die op dit uur eten!

FOKKE: Hopla...! Daar zitten honderden mensen vast en madame de commissaris begint te janken over haar katten!

ELVIRA: En wat is 't verschil? Iets dat ge graag ziet daar wordt ge aan gehecht! Trouwens ik zie m'n katten liever dan een melkboer die z'n handen niet kan thuishouden!

FOKKE: (ad Elvira) Pierre, ik wil dat ge dat schepsel doet zwijgen of ik doe het! En dan is 't gedaan met te schimpen op alles en nog wat! Ge hebt van die heiligen die alles beter weten! Maar niet hier hé! Verstaan! Niet hier hé! Of anders zult ge seffens mijn ware aard eens ontdekken!

AGNES: Fokke, gij zijt een beest dat thuishoort in een of andere dierentuin! Maar niet onder de mensen!

PIERRE: Maar ondertussen zitten wij hier nog altijd vast!

VANDERSMISSEN: En ik moest al om 6 uur deze avond bij mijn baas zijn om m'n

copie af te leveren die ik hier in dit kapsalon moest gemaakt hebben!

NAND: Waarom moet ge dat daar zelf naartoe doen? Verstuur dat toch langs de post!

VANDERSMISSEN: Dat is een goed gedacht, Nand!

PIERRE: Wie gaat die brief posten?

VANDERSMISSEN: (zijn frank valt) Dat is waar ook!

PIERRE: Hij valt maar 't duurt wel wat lang, hé Vandersmissen!

VANDERSMISSEN: En dat voor mijn eerste werkdag. Mijnen baas zal ook krampen hebben van 't lachen, denk ik!

FOKKE: Mag ik eens lezen wat dat ge genoteerd hebt, Vandersmissen?

VANDERSMISSEN: (tovert langs alle kanten verfrommelde papiertjes tevoorschijn uit z'n kleren en geeft ze aan Fokke) Dat is 't!

FOKKE: Is dat alles?

VANDERSMISSEN: Wacht eens! (denkt na, peutert nog een papiertje uit z'n oor) Dit ook nog!

FOKKE: Nee bedankt!

PIERRE: Maar ondertussen zitten wij hier nog altijd vast, hé mensen!

LEONIE: En wie gaat mijn beesten eten geven? En de koeien melken? En die beuling in den diepvries steken? Heu...?

PIERRE: Leonie, zwijg mij over beuling want het water komt in mijne mond staan!

LEONIE: De boeren zijn weeral het grootste slachtoffer! De boeren zijn altijd het slachtoffer! Maar ik zal de volgende keer eens mee gaan betogen in Brussel in plaats van mijne vent! Dat ze maar eens wachten!

BEP: Wat heeft dat met onze situatie hier te maken, Leonie?

LEONIE: Dat ligt allemaal aan die mannen van Brussel! Die paljassen laten die gevaarlijke spullen allemaal toe op onze wegen! Dat was toch vroeger niet! Wat kon er vroeger gebeuren? Eens een keer met de mestkar in de gracht rijden. Of een beervat waar dat het achterste schoft door brak terwijl ge op ne zondagmorgen tussen de kerkgangers naar het veld reed! Met 't uitkuisen was 't gedaan! Verder kon er niks gebeuren! Nu is 't elke dag iets nieuw!

AGNES: Nog efkes doorpraten Leonie en mijn honger is over!

BEP: (luider en luider) Ik wil eten! En als dat hier niet op één twee drie op tafel staat dan word ik hysterisch!

(Bep krijgt een hysterische bui, krijgt en gilt en gaat op de grond liggen kronkelen. Vandersmissen gaat op de loop)

PIERRE: Kom, allemaal efkes helpen. Dat krijgt ze nogal eens! Maar niet zo erg als nu!

FOKKE: Vandersmissen, ge moet daar niet van gaan lopen!

VANDERSMISSEN: Als ze zo beginnen dan ben ik weg!

PIERRE: Haal eens een natte doek in de keuken, Vandersmissen!

(Vandersmissen af naar keuken. Men legt Bep op de massagetafel en men kalmeert haar. Vandersmissen komt terug binnen met natte handdoek die hij héél voorzichtig en met enige schrik naar Pierre wil geven. Gelijktijd hoest Bep waardoor Vandersmissen weer wil vluchten)

LEONIE: (ad Bep) Zo keelde dat varken van ons ook deze morgen toen we 'm de

genadeslag toedienden!

PIERRE: Leonie, we zijn hier bezig met mensen en niet met varkens hé!

LEONIE: (monstert gelaat van Bep) Hare kop zie toch even bleek als die van ons varken! Zelfde ogen! Zelfde snuit! Maar de oren....

PIERRE: (onderbreekt boos terwijl hij Bep troost) Leonie...!

LEONIE: (vervolgt stil) ...waren iets groter!

AGNES: (ad Bep) Arm kind! Wat zou ze mankeren?

PIERRE: Ze heeft last van hyperventilatie en claustrofobie!

NAND: Op de rug gaan liggen en heel zwaar uitademen.

VANDERSMISSEN: Mijn moeder had dat ook dikwijls. En dan liet m'n vader haar altijd een half fles whisky leegdrinken.

PIERRE: En is ze er vanaf geraakt?

VANDERSMISSEN: Ja, maar nu zit ze in een gesticht!

FOKKE: Waarvoor?

VANDERSMISSEN: Verslaafd aan den drank!

AGNES: Heeft Bep dat al lang, Pierre?

PIERRE: Ik heb ze nooit anders gekend. 't Is zo'n braaf kind. Ge krijgt er alles van gedaan!

ELVIRA: Het is een vreemde ziekte! En moeilijk uit uw lichaam te krijgen!

VANDERSMISSEN: Ik denk dat het meer in hare kop zit!

FOKKE: En is dat niet bij haar lichaam misschien?

VANDERSMISSEN: Euh..., ik weet niet! Het staat er toch een beetje af hé!

FOKKE: Uwe kop misschien wel ja, maar die van ons zit op de romp!

LEONIE: (ad Bep) Mijn varkens hebben dat ook soms! Maar dan geef ik ze meestal ne goeie sjot in hun koffer en dan... (stuit op boze blik van Pierre, vervolgt dan minder luid)... is dat over!

(Bep is tot rust gekomen en sluit rustig haar ogen)

NAND: (monstert Bep) Zeg mannen, ze doet haar ogen dicht!

AGNES: We zullen haar toch niet moeten gaan reanimeren zeker?

PIERRE: (monstert Bep) Dat heb ik nog nooit gezien!

ELVIRA: 't Is een gewoon appelflauwte van den honger dat ze heeft!

LEONIE: Ademt ze nog?

(Met z'n allen bekijken ze haar borstkas van dichtbij. Bep ademt zwaar in, borst komt omhoog maar ze zakt niet onmiddellijk. Iedereen wacht met spanning)

VANDERSMISSEN: Het zakt niet meer!

FOKKE: (monstert buste) Daar staan pertang twee schoon... (krijgt tik van Elvira)

ELVIRA: Zijt ge daar weer, viespeuk?

NAND: Pierre, dat is toch niet normaal hé!

(Bep blaast de ingeademde lucht met korte tussenpozen uit waardoor haar borstkas met korte schokjes zakt. Alle ogen volgen dit schouwspel van dichtbij)

NAND: Ik denk dat we kunstmatige ademhaling moeten gaan toepassen!

FOKKE: (presenteert zich) Dat zal ik wel doen!

AGNES: Pierre, de Fokke niet hé! Of ik ga klacht neerleggen tegen u bij Volksgezondheid wegens verkrachting!

PIERRE: Dàt is wel iets anders, hé Agnes!

FOKKE: Daar kent ze niks van, Pierre!

ELVIRA: Wie gaat het dan doen?

PIERRE: Vandersmissen!

FOKKE: Waarom Vandersmissen en ikke niet?

PIERRE: Omdat Vandersmissen een kleine mond heeft!

VANDERSMISSEN: Oh nee, daar begin ik niet aan!

PIERRE: En waarom niet? Die bijt u niet zalle!

VANDERSMISSEN: Mijn moeder zegt altijd dat ik nog tijd genoeg heb om met die dingen te beginnen!

LEONIE: (presenteert zich ook) Nee nee, ik zal dat wel doen! Als bij ons een biggetje direct na de geboorte last heeft van te ademen dan pak ik heel z'n snuit in mijne mond en dan blaas ik eens ene keer hard en alles is open! Zelfs vanachter...!

FOKKE: (achter de rug van Leonie) Dat is geen vrouw! Dat is ne stormram...! Die kan den basiliek van Scherpenheuvel omver blazen!

LEONIE: Iets aan te merken op mij, melkboer?

FOKKE: Nee nee, Leonie!

NAND: Pierre, we moeten iets gaan doen want ze ademt minder en minder!

VANDERSMISSEN: Bel den ambulance!

ELVIRA: Daar is onze slimme weer!

AGNES: We moeten iets doen of hare Pa gaat ons allemaal voor 't gerecht sleuren als haar iets overkomt!

PIERRE: Kunstmatige ademhaling haalt niks uit! Ze ademt toch! Dat ziet toch iedereen!

(Onder volgende tekst legt Bep haar hand op haar buste, ze draagt aan die hand een horloge)

VANDERSMISSEN: Ik zal eens luisteren!

(Vandersmissen legt oor te luisteren op borstkas van Bep, maar merkt niet dat z'n oor op haar horloge ligt. Vandersmissen trekt een rare blik)

VANDERSMISSEN: Allemaal vluchten! Ze heeft een tijdbom ingeslikt! (wil vluchten, maar Fokke grijpt hem bij de arm)

FOKKE: Vandersmissen, gij se mislukte worst! Ziet ge niet dat ge uw oor op haar horloge hebt gelegd!

AGNES: We zullen...

(Bep kruipt van massagetafel en voelt aan haar hoofd)

AGNES: (vervolgt) ...efkes wachten!

BEP: (monstert verwonderde blikken) Waarom gaapt ge mij zo aan?

VANDERSMISSEN: We dachten allemaal... (krijgt tik van Fokke)

LEONIE: Uw kaars was bijna uit, juffrouw!

PIERRE: Ge moet er niet opletten, Bep! Ze zijn allemaal wat overspannen! En voelt ge u al wat beter, Bepke?

BEP: Mijne Pa zegt altijd dat ik dat krijg van de grote honger!

PIERRE: Ik zal u eens een fris glas water geven, Bepke?

(Pierre tapt water en schenkt dat aan Bep)

NAND: Pierre, kunt gij niet eens voor een beetje eten zorgen voor ons?

PIERRE: Hoe dat?

AGNES: Verwittig iemand dat ze eten naar hier moeten brengen!

PIERRE: Hoe? Met mijne velo tot aan de Pizza rijden zeker! Hela! Ikke niet hé! Ik ga mijn leven niet riskeren hé!

NAND: Dan kon het wel eens zijn dat ge alleen nog met het stuur in uw handen terugkomt en dat de rest opgelost is van de gas die hier in 't dorp rondhangt!

ELVIRA: Die heren van de Civiele Bescherming weten toch dat hier nog tien mensen vastzitten! Waarom komen die dan geen eten brengen?

VANDERSMISSEN: Is er dan helemaal niks in huis?

LEONIE: (rolt haar mouwen op) Ik zal de keuken eens ondersteboven zetten!

PIERRE: Leonie, die keuken moet ik achteraf nog gebruiken hé!

LEONIE: Waarom zegt ge dat?

PIERRE: Als gij daar met uw fors gaat opvliegen dan blijft er niet veel meer over!

LEONIE: Wilt ge eten of wilt ge niet eten?

PIERRE: Ja.

LEONIE: Wel, laat me dan doen! Als ik zeg dat ge eten gaat krijgen..., wel dan gaat ge eten krijgen! Want dan kent ge mij nog niet!

VANDERSMISSEN: (tot Leonie) Al wat eetbaars is moet ge maar naar binnen gooien!

ELVIRA: Liefst zonder suiker want ik volg een dieet!

VANDERSMISSEN: Voor mij zonder zout want ik heb een zwakke hartspier!

BEP: Voor mij iets met heel veel saus!

NAND: Voor mij niet te vettig want dat mag ik niet meer eten van mijn dokter.

LEONIE: Ik zal zien wat er te vinden is! (af naar keuken)

NAND: Waar is Corrie en Jessy?

PIERRE: Die zitten allebei onder de zonnebank!

NAND: Is dat nu het moment om onder een zonnebank te gaan liggen? hebben die echt niks beters te doen?

PIERRE: Wat moeten ze doen, Nand? Zich vervelen zoals gij! We moeten toch wachten!

ELVIRA: En ik mocht daarstraks niet!

PIERRE: De toestand is ondertussen al wel geëvolueerd!

ELVIRA: Naar wat?

BEP: Naar een ramp op grote schaal!

PIERRE: (tot Elvira) Voila. Daarom wordt het wel toegestaan! Gij moogt vanaf nu ook onder de zonnebank!

ELVIRA: Gratis...?

PIERRE: Ja gratis!

AGNES: Hoelang zitten die twee daar al onder?

PIERRE: Al een hele tijd.

FOKKE: Ik ga eens naar 't toilet! (af)

NAND: Met Fokke Doos zijn we nog niet gedraaid hier!

PIERRE: Zolang we hem kunnen temmen is 't goed, maar als 'm te wild wordt dan durf ik niet instaan voor de gevolgen.

ELVIRA: Als 'm aan mijn lijf komt dan stap ik naar de politie!

(Gekrijs en gegil van achter de deur van toilet. We horen twee keer een vrouwekreet)

PIERRE: Het spel begint al!

(Pierre loopt naar het toilet. Fokke komt net binnen)

PIERRE: Wat was dat?

FOKKE: Niks!

PIERRE: (met dreigende vinger) Ik vraag u wat daar gaande was?

FOKKE: (met binnenpretjes) Ik had de verkeerde deur genomen!

PIERRE: De zonnebanken zijn links en de toiletten rechts. Laat dat voor ieder van ons duidelijk zijn. (door intercom) Sorry dames, Fokke Doos had de verkeerde deur genomen! (laat intercom opstaan)

STEM CORRIE OFF: 't Was die onnozelaar weeral! Dat is toch een vervelende kerel hé! Ik haat zo'n mensen als Fokke. Melkboeren en postbodes die hun handen niet kunnen thuishouden dat zijn echte straathonden. Die moesten ze hun staart afkappen!

STEM JESSY OFF: Zou die Fokke in staat zijn om ons iets aan te doen?

STEM CORRIE OFF: Wees maar zeker! Dat soort is nog te goed voor de hel!

FOKKE: (roept naar intercom) Hela...! Niet achter mijne rug praten hé!

PIERRE: (zet intercom uit) Zo Fokke, nu hebt ge eens gehoord hoe de dames over u denken!

FOKKE: Dat vind ik smerig van u, Pierre!

VANDERSMISSEN: Het zijn uw eigen luizen die bijten, Fokke! (ad Pierre) Zeg, maar waarom mogen de heren niet onder de zonnebank?

PIERRE: Wie zegt zoiets? Er mogen zowel heren als dames onder! Maar ofwel twee dames ofwel twee heren! Maar niet van elk één!

FOKKE: En waarom niet?

PIERRE: Dat is hier geen sexhol hé! Of wat dacht ge?

NAND: (snuift in de lucht) En stinken dat dat hier doet hé! Vanwaar komt die stank toch? (blijft snuiven)

(Vandersmissen houdt z'n mond en reageert niet)

ELVIRA: Komt dat gas nu nog onder de deur onderdoor? Dat kan toch niet!

AGNES: Het stinkt nog harder dan daarstraks!

BEP: En hier rond de zetel is dat nog erger!

ELVIRA: Vandersmissen, ruikt gij ook iets?

VANDERSMISSEN: Ikke...? Nee...!

PIERRE: Vanwaar komt die stank dan? Alles is afgesloten!

FOKKE: Ge moet daar niet verder achter zoeken. Dat komt wel degelijk van dat accident. Daar moogt ge zeker van zijn. Naar 't schijnt bestaat er gas dat zelfs door bakstenen gaat! Ge moet niet vragen!

PIERRE: Oei..., we zullen ons toch niet moeten gaan terugtrekken in mijne kelder zeker?

ELVIRA: (ontdekt een paar schoenen onder de salontafel, merkt hondepoep) Hier se...! Ik heb den dader! (toont) Hondepoep!

(Algemeen protest)

PIERRE: Van wie zijn die schoenen? (geen antwoord, dan luider) Van wie zijn die schoenen? Van niemand! Goed dan! Allemaal uw voeten laten zien!

(Enkel Vandersmissen blijft achter de divan staan)

PIERRE: Kom Vandersmissen, gij ook uw voeten tonen!

(Vandersmissen talmt te lang)

PIERRE: Ze zijn van u zeker?

VANDERSMISSEN: Ik kon er echt niks aan doen, mannen!

ELVIRA: Oh nee! Dan moet ge maar eens goed kijken wat ik met uw schoenen doe...! (gooit schoenen brutaal in de keuken, klopt handen af, dan tot Vandersmissen) Niet bij mij hé...!

(Nu komt Leonie op van keuken. Ze heeft een schoen vast en voelt aan haar hoofd)

LEONIE: (uitermate kwaad) Wie heeft die schoenen tegen mijne kop gesmeten? Wie...?

(Alle ogen op Elvira gericht)

ELVIRA: (tracht zich snel te redden en wijst naar Vandersmissen) Hij daar....!

(Vandersmissen staat achter de divan. Leonie grijpt Vandersmissen bij de keel en tilt hem van de grond. Pierre tracht haar tegen te houden maar er is geen zalf aan te strijken)

LEONIE: (tot Vandersmissen) Nog ene keer en ik steek u in de microgolf! Begrepen! Rosse duvel...!

PIERRE: (met lachje) Leonie, doe mijne microgolf niet naar de knoppen! Daar mag geen metaal in! En zeker geen koper!

(Leonie weer af naar keuken. Jessy en Corrie komen tevoorschijn)

AGNES: Okee, nu is 't onze beurt!

FOKKE: Oh nee! Oh nee! Ik en Vandersmissen! Kom gazettenman, gaat ge mee?

(Vandersmissen en Fokke af naar de zonnebank)

ELVIRA: (tot Pierre) En gij laat dat zo maar toe?

PIERRE: Waarom? Ieder op z'n beurt is toch niks te veel! En als Fokke Doos daar zit dan hebben wij er geen last mee!

JESSY: (huilt) Normaal was het nu mijn huwelijksnacht en lag ik in de armen van mijn kersverse echtgenoot!

NAND: Als die nog leeft...!

JESSY: Hoe...?

NAND: Wel, daar weet geen mens waar dat 'm is! Waar zat uwe verloofde deze middag toen dat accident gebeurde?

JESSY: Hij ging het huwelijksboekje afhalen bij den bloemist!

NAND: Als 'm net buiten was toen dat accident gebeurde dan... (zwijgt)

JESSY: Wat wilt ge daarmee zeggen, Nand?

CORRIE: Nand wil zeggen dat 'm dan nog kunnen vluchten is in zijn auto!

AGNES: Die kan op die tijd al in Brussel zitten.

NAND: Of in den hemel! (krijgt tik van Corrie)

ELVIRA: Dat zijn erge dingen, kind, ik begrijp 't!

(Jessy weent nog luider)

CORRIE: Jamaar Nand, laat dat kind nu toch gerust! Ze heeft het zo al erg genoeg!

NAND: Ik zeg maar dat het kan zijn dat daarbuiten iedereen z'n pijp uit is! De lijken kunnen metershoog opgestapeld liggen hier in de straat!

(Jessy huult uit op de schouder van Corrie)

AGNES: Dat zullen we dan morgen bij klaarlichte dag wel zien! En ge moet u niks laten wijsmaken!

STEM FOKKE OFF: Pierre, hoe werkt dat hier met die zonnebank?

PIERRE: (door intercom) Om te beginnen moet ge die opzetten. Op de laagste stand.

STEM VANDERSMISSEN OFF: Moeten we alles uitdoen?

PIERRE: Natuurlijk Vandersmissen! Of gaat gij in de zomer soms ook zwemmen met uw kleren aan?

STEM FOKKE OFF: Vandersmissen, wat doet ge nu?

STEM VANDERSMISSEN OFF: We moesten toch alles uitdoen!

STEM FOKKE OFF: Jamaar, het licht toch niet, snull!

PIERRE: (door intercom) Ge moet u helemaal uitkleden!
(pleegt grapje) Maar pas op dat er straks geen kuikentjes tevoorschijn komen...! (lachje)

ELVIRA: Ik vind dat niks om mee te lachen, Pierre!

CORRIE: Hoe moet het nu verder?

BEP: We moeten samen beslissen!

NAND: Ik vind dat iedereen moet aanwezig zijn. Dus, ook de mannen die onder de zonnebank liggen!

PIERRE: (door intercom) Vandersmissen en Fokke Doos, droge voeding, kassa twee alstublieft! (beleeft plezier in eigen grap)

ELVIRA: Pierre, is dat nu ne moment om grappen uit te halen? Hebt gij dan helemaal niks menselijk fatsoen?

PIERRE: Sorry Elvira, er moet ook eens gelachen worden!

AGNES: Pas op hé, 't zal den eerste niet zijn die zot wordt omdat 'm zolang vast zit!

CORRIE: Ik zal dat eens rap arrangeren! (door intercom) Vandersmissen en Fokke Doos, direct naar hier komen!

STEM FOKKE OFF: Ge kunt ze kussen!

STEM VANDERSMISSEN OFF: En de mijn ook!

ELVIRA: Moet ik dat eens gauw oplossen?

CORRIE: Als ze naar mij niet willen luisteren dan zullen ze dat zeker niet naar u doen!

ELVIRA: Wedden dat ze hier binnen de minuut aanwezig zijn? Kijk maar eens! (met lieve stem door intercom) Het eten is klaar! Iedereen aan tafel gevraagd voor een uitgebreide maaltijd van zes gangen! (steekt vinger in de hoogte) Luister eens...!

(We horen door intercom dat er aan de zonnebank haast wordt gemaakt, gebots, gevloek, gerammel)

ELVIRA: Ik tel tot drie! Eén.. twee... drie...!

(Bij 'drie' komen Vandersmissen en Fokke Doos binnen gestormd. Ze zijn maar half aangekleed)

ELVIRA: Voila! (ad Corrie) Hier zijn ze!

FOKKE: (naar tafel) En waar is het eten?

LEONIE: (op van keuken met grote kartonnen doos) Hier! Dat is alles wat ik kunnen vinden heb.

(Leonie tast alles op salontafel, o.a. koffie, melk, eieren, sla, enkele potten pruimenmoes en beschuit)

FOKKE: (keurt) Is dat alles?

CORRIE: Daar gaan we ons zeker niet aan dood eten!

BEP: Pierre, is dat alles?

PIERRE: Maar kindje, dat is toch mijn schuld niet!

FOKKE: (keurt) Die sla is al veertien dagen oud, pruimenmoes lust ik niet, beschuit eet ik ook niet en die melk en eieren zeker niet!

AGNES: En waarom niet? Dat verkoopt melk en eieren en dat lust het zelf niet! En wij zouden dat met plezier moeten opeten!

ELVIRA: Ik weet waarom! Omdat zijn melk meer water is dan melk! En omdat zijn eieren niet meer vers zijn!

FOKKE: Wat zegt gij nu? Ik heb die deze morgen nog wel zelf gelegd! Dan zal ik toch wel weten of die vers zijn of niet!

PIERRE: Als Fokke z'n eigen melk en eieren niet wil dan willen wij die ook niet!

FOKKE: En waarom niet?

NAND: Dat is een teken dat er iets aan scheelt!

PIERRE: Goed, de melk en de eieren direct in de vuilbak!

LEONIE: Dan zal IK alles wel in mijn kas slagen! Als ge honger hebt moogt ge van niks vies zijn want anders gaat ge dood!

NAND: Doe maar Leonie, maar ik moet niks hebben.

BEP: Ik ook niet!

JESSY: En ik ook niet!

PIERRE: Goed! Dan wordt er niet gegeten!

VANDERSMISSEN: Wie maakt er een pot koffie?

ELVIRA: Ik lust geen koffie. Ik wil thee!

LEONIE: Dan moet madame zelf haar thee meebrengen want die is er niet!

AGNES: Van koffie krijgt ge nog meer honger. En op nuchter maag is dat heel slecht voor de darmen!

NAND: En met die schoenen van Vandersmissen stinkt dat hier al hard genoeg!

JESSY: Ik heb zo stilaan het vermoeden dat we met ons allen hier de nacht moeten gaan doorbrengen!

VANDERSMISSEN: Ik ook. En zonder koffie kan ik niet slapen!

PIERRE: Vandersmissen, gij zijt in alles andersom!

FOKKE: (maakt gebaar naar Pierre dat hij z'n mond moet houden) Hela..., en gij? Gij zijt niet andersom, nee? Of moet ik het misschien eens gaan vragen... (imiteert vrouwestem) ...aan uw Bizjoeke?

VANDERSMISSEN: (te eerlijk) Lust gij ook koffie, Pierre? Geef dat dan toch toe!

CORRIE: Vandersmissen, ge zijt een kieke!

VANDERSMISSEN: Dan had ik misschien beter de eieren gelegd!

FOKKE: Pierre, waar staat uw bar?

PIERRE: Waarom?

FOKKE: We willen nen druppel!

BEP: (uitbundig) Jaaa...!

FOKKE: (tot Bep) Gij moogt dat toch drinken van uwe Pa?

BEP: Dat gaat toch niemand aan mijn Pa vertellen hé!

ELVIRA: Ik zou maar oppassen als ik u was!

BEP: Mijne Pa zegt altijd: "Een goeie druppel in de mond brengt plezier op tijd en stond"

FOKKE: Zeg op, Pierre! Waar is dat materiaal te vinden!

PIERRE: In de keuken.

(Fokke met Bep af naar keuken)

PIERRE: (tot alle aanwezigen) Ik zou durven voorstellen dat iedereen het zich gemakkelijk maakt en die nijpende kleren uittrekt.

AGNES: (fluistert tot Elvira) Het begint al! We moeten ons al uitkleden...!

ELVIRA: Ik heb het altijd gedacht dat hier sexorgieën georganiseerd werden!

PIERRE: (vervolgt) En als er dan toch geen eten is dan gaan we seffens maar slapen!

(Fokke op met enkele flessen drank. Bep op met glazen)

FOKKE: Bepke en ik trakteren voor de hele keet! (opent fles) Vandersmissen, ook een borrel?

VANDERSMISSEN: Natuurlijk!

(Fokke schenkt in)

ELVIRA: Ik wil Champagne!

AGNES: Ik ook!

FOKKE: Die is er ook! Champagne voor de commissaris en de schooldirecteur!

CORRIE: Ik wil cognac!

BEP: Ik ook!

JESSY: Is er nog iets anders?

PIERRE: Zeg, ge gaat heel mijn bar niet plunderen hé! Ge weet zeker niet wat dat zoiets kost?

(Jessy af naar keuken, Pierre volgt haar. Er wordt geschonken en gedronken)

TWEEDE BEDRIJF (tweede scène)

(MIDDERNACHT)

(Zelfde dag. Iedereen is omgekleed in losse kleding, o.a. pyjama, korte broek, badjas, slaapkleed, jogging, etc. Het is een komisch geheel. Er wordt nog steeds gedronken. Agnes en Elvira zijn duidelijk dronken. Er is van de beschuit gegeten en er staan enkele lege potten pruimenmoes. Hier en daar wordt er reeds gegeeuwd)

PIERRE: Dames, heren, ik hoop dat ge een beetje zorg draagt voor de kleren want ze behoren toe aan de plaatselijke toneelvereniging.

CORRIE: Ze moeten dat maar verstaan. Dit is een geval van heirkracht!

PIERRE: (aanschouwt de rommelige kamer) En ik vind ook dat het stilaan tijd wordt dat we mijn kapsalon gaan oprommelen!

(Protest van de aanwezigen)

BEP: Moet ge daar nu mee afkomen, Pierre?

PIERRE: Nee, ik zal alles alleen oprommelen zeker?

BEP: Betaalt ge ons uren?

PIERRE: Bep, ge weet ook dat ik zoiets niet kan!

BEP: Mijn Pa zegt altijd dat 'gratis werken' de wereld uit is!

VANDERSMISSEN: Uw Pa heeft gelijk, Bep!

ELVIRA: (lichtdronken) De pa van Bep is een bekwame kerel!

AGNES: (lichtdronken) Die weet nu toch eens alles hé!

PIERRE: Dus, niemand wil mijn salon helpen oprommelen...? (geen reactie) Geen interesse...? Ook goed. Dan doen we dat morgen wel. (voelt aan z'n buik) Precies dat die pruimenmoes mij niet bevallen is!

CORRIE: Pierre, het is al middernacht. Zouden we niet gaan slapen?

PIERRE: Waar gaat gij die allemaal te slapen leggen?

CORRIE: Iedereen moet z'n plan maar trekken. De vrouwen kunnen met mij meegaan om wat dekens te halen.

(Corrie, Bep, Leonie en Jessy af naar keuken)

ELVIRA: (tot Agnes) De jeugd moet er ook maar iets voor doen!

AGNES: Wij hebben onze pluimen al verdiend, Elvira!

FOKKE: Wil er nog iemand een borrel?

(Agnes en Elvira presenteren gelijktijdig hun lege glas)

PIERRE: Fokke, 't is genoeg geweest! Gedaan met drinken nu!

(Agnes en Elvira laten zich weer gelijktijdig in de divan zakken)

ELVIRA: De baas heeft gesproken!

AGNES: En als de baas spreekt dan moet iedereen zwijgen! (stapt uit divan en wil Pierre omhelzen) Kom hier dat ik u ne kus geef!

ELVIRA: (legt arm amicaal rond Agnes) Niet doen, Agnes! Dat is er ene die bang is van de vrouwen!

AGNES: (fluistert te luid) Die is voor de mannekes...!

(Agnes en Elvira schateren)

PIERRE: Genoeg nu met mij uit te maken hé!

(Corrie en Bep sleuren een éénpersoonsmatras naar binnen en leggen die naast de massagetafel op de grond. Jessy en Leonie sleuren een hoop dekens naar binnen)

ELVIRA: Is dat voor ons?

AGNES: Wij zijn gepensioneerd, Elvira. Wij tellen niet meer mee!

ELVIRA: Laat ons nog wat Champagne drinken.

PIERRE: Zeg, ge gaat toch al mijne Champagne niet uitdrinken zeker!

ELVIRA: (dicht bij Pierre) Wie is hier de klant? Gij of wij?

PIERRE: (walgt van hun dronken adem, neemt vervolgens hun glazen af) Finito...!

CORRIE: Pierre, leg het hen maar uit hé!

PIERRE: Jamaar Corrie, iedereen moet maar een plaatsje zoeken om te slapen hé.

(Men loopt en men vecht voor een plaatsje. Pierre regelt het verkeer. Leonie laat zich in de relaxzetel vallen. Vandersmissen op massagetafel, Nand op divan, Corrie en Bep op éénpersoonsmatras, Fokke in kappersstoel, Elvira probeert zich met veel moeite op de vier tegen elkaar geschoven stoelen te leggen, Agnes kruipt onder de salontafel)

JESSY: En ik? Waar moet ik slapen?

PIERRE: Ga maar naast Nand in de zetel liggen!

NAND: (tot Jessy) Verlang van mij niet dat ik het werk van uwe vrijer ga overnemen hé! Ik wil slapen hé!

PIERRE: In de zetel is plaats genoeg voor twee!

JESSY: (tot Pierre) Dat doe ik niet graag!

FOKKE: Kom maar op mijne schoot zitten dan zal ik u het verhaal van de boze wolf wel eens vertellen op mijn manier!

ELVIRA: Niet doen, Jessy!

AGNES: Hij kan z'n handen niet thuishouden!

FOKKE: (tot Pierre) En waar gaat gij slapen?

PIERRE: In mijn slaapkamer natuurlijk.

ALLEN: Oh nee!! Oh nee!!

FOKKE: Gij moet solidair zijn met uw lotgenoten!

CORRIE: Gij zijt verantwoordelijk voor de aanwezigen. Als er iets gebeurt zult gij betalen!

PIERRE: Goed, ik zal solidair zijn met u. Maar denk niet dat ik hier op de grond ga slapen! (richting keuken)

FOKKE: Waar gaat ge naartoe?

PIERRE: Mij omkleden! Of mag ik dat misschien ook al niet meer! (af naar keuken)

(Men gaat slapen. Enkel een sfeerlichtje brandt nog. Nand en

Vandersmissen slapen reeds. Vandersmissen, die op massagetafel ligt, rolt zich in z'n slaap naar rechts, vervolgens naar links, weer naar rechts tot op randje, dan naar links. Bep en Corrie zien het aankomen. Vandersmissen valt van massagetafel op de matras. Hij schrikt wakker)

VANDERSMISSEN: Waar ben ik?

CORRIE: Op onze matras en als ge dat nog ene keer doet dan gaat ge ne post pakken, hé koperen ketel!

VANDERSMISSEN: Sorry! (kruipt terug op massagetafel)

(Bep en Corrie leggen hun matras wat verder verwijderd van massagetafel)

PIERRE: (op in moderne en extravagant pyjama) Hela...! De mannen moeten links gaan slapen en de vrouwen rechts!

(Algemeen protest)

PIERRE: Ge hebt zelf gezegd dat ik verantwoordelijk ben, dus ik beslis! Als er morgen iemand opstaat met een pakske (gebaar van zwanger) dan schuift ge dat ook in mijn schoenen zeker. En waarom trekt ge die divan niet uit? Ge kunt er een bed van maken!

(Het licht wordt aangestoken. Men bouwt divan om naar een bed)

CORRIE: Zou het niet beter zijn dat de dames in het bed gaan liggen?

PIERRE: Is dat gezaag nu bijna gedaan, ja! Iedereen slapen of ik schiet hier seffens uit mijn krammen!

(Agnes op massagetafel, Elvira op vier stoelen. Jessy heeft geen plaats. In het bed liggen van links naar rechts: Fokke, Vandersmissen, Nand en Pierre)

NAND: (tot Pierre) En laat me deze nacht gerust, hé coiffeurke!

PIERRE: Wat denkt gij wel van mij, Nand?

JESSY: En ik? Ik schiet er altijd over!

FOKKE: Kom maar bij ons liggen!

PIERRE: Vrouwen aan die kant, mannen aan deze kant!

JESSY: Jamaar,...!

PIERRE: Trek uw plan!

(Jessy kruipt in 't midden van bed tussen Vandersmissen en Nand)

FOKKE: Ik lig hier precies op de verkeerde plaats!

(Fokke kruipt over Vandersmissen zodat hij naast Jessy komt te liggen. Hierdoor valt Vandersmissen uit bed)

VANDERSMISSEN: (boos tot Fokke) Wil ik dat morgen eens in de gazet laten zetten, melkboer! (kruipt terug in bed)

FOKKE: Kan mijnheer daar nog niet tegen?

PIERRE: Allé, slaapwel iedereen!

ALLEN: Slaapwel!

JESSY: Fokke, laat me gerust!

FOKKE: Maar ik doe toch niks!

JESSY: Neen, 't zal den heilige Geest zijn zeker!

FOKKE: (met handen onder de dekens, minder luid) Wat is dat hier?

JESSY: Dat zijn de knopkes van mijne radio! En als ge daar niet gaat afblijven dan zal ik seffens uwen antenne eens uittrekken!

(Herrie, de twee heren aan de buitenkant vallen uit bed en duiken er snel weer in. Geduw)

FOKKE: We zijn nog iets vergeten!

NAND: Watte?

FOKKE: Wie gaat het licht doven?

PIERRE: Gij, want jij hebt er eerst aan gedacht!

FOKKE: Gij ligt aan den buitenkant, Pierre!

(Pierre dooft het licht. Enkel sfeerlichtje brandt nog. Pierre kruipt weer in bed. Algemene stilte. Nand kruipt uit bed waardoor Pierre weer uit bed rolt. Nand doet aan slaapwandelen en stapt door naar Corrie en Bep. Iedereen merkt dat)

PIERRE: (fluistert naar de aanwezigen) Pssst...! Niet wakker maken! Laat hem maar doen. Een slaapwandelaar moogt ge nooit wakker maken!

JESSY: Waarom niet?

PIERRE: Dan kan die kinds worden!

(Fokke ziet de kans door Nand te imiteren van ook bij de vrouwen te geraken. Elvira en Agnes merken het veinzen van Fokke en kappen hem een glas water in z'n gezicht)

FOKKE: Hela...! Moet ik misschien terug kinds worden...?

JESSY: Nee, gij zijt altijd kinds gebleven, Fokke!

(Algemeen protest van de aanwezigen om het op dit tijdstip ongepaste rumoer. Men steekt het licht weer aan)

PIERRE: (roept) Stilte...! Licht uit en slapen!

(Men dooft het licht. Jessy kruipt in de kappersstoel en gooit een deken over haar lichaam. Even stilte. Vandersmissen uit bed en richting toilet)

PIERRE: Vandersmissen, wat gaat ge daar doen?

VANDERSMISSEN: Ik heb buikpijn van uwe pruimenmoes! (af naar toilet)

(Plots Nand ook recht en naar toilet)

PIERRE: Watte? Gij ook al?

NAND: Nee zeker!

(Vandersmissen komt terug binnen. Het ene eind van de rol toiletpapier zit in z'n pyjamabroek en rolt af naar de deur)

NAND: (merkt dat) Wat is dat hier?

VANDERSMISSEN: Sorry, ik kon het licht niet vinden!

(Nand af naar toilet. Vandersmissen terug in bed)

BEP: 't Is hier precies zoals met de 'tien kleine negertjes'!

JESSY: Dat is ook toevallig! Wij zijn ook met tien! (kruipt in elkaar van schrik)

LEONIE: Jack The Ripper was nog vele erger!

VANDERSMISSEN: Wie was dat?

LEONIE: (stil) Ik geloof dat 'm in totaal 21 mensen vermoord heeft! Die overviel de mensen 's nachts en hij sneed altijd hun keel over. Dan sneed hij hun buik open, haalde de ingewanden eruit en...

NAND: (stil op, dan luid) Oooh....!

(Iedereen schrikt zich te pletter, men kruipt snel onder de dekens)

NAND: (vervolgt) Dat heeft deugd gedaan! (kruipt terug met de nodige herrie in bed)

ELVIRA: Rond het huis van mijn grootouders spookte het ook 's avonds! Ik weet nog goed toen ik nog kind was. We speelden 's avonds in het duister nog op straat. Een oude vrouw sprak ons aan. Ze had abnormaal lange vingers en zulke nagels! Ze vroeg de weg naar de Meulder. We hebben ze nooit meer terug gezien. 's Anderendaags hoorden we vertellen dat de Meulder die nacht was overleden aan een vreemde ziekte. Ik heb het lijk nooit gezien, maar ik hoorde vertellen dat het gezicht van de oude vrouw op zijn borst stond!

(Algemene stilte, plots een schot. Zowat iedereen valt van z'n sokkel. Licht wordt aangestoken. Een dronken Agnes heeft een kleine revolver vast)

FOKKE: Gij hebt het hier zeker! Ons de stuipen op het lijf jagen!

AGNES: (lachend) Hela...! (gebaar van schrik) Zo, hé melkboerke! En geen klein beetje!

PIERRE: (tot bij Agnes) Wat doet die revolver hier?

AGNES: Die revolver? Oh, die heb ik altijd bij me! Dat is om mezelf te beschermen tegen kerels zoals Fokke Doos! (mikt naar Fokke)

CORRIE: En nu wil ik eindelijk gaan slapen!

(Iedereen terug op z'n slaapplaats)

VANDERSMISSEN: (zingt zich in slaap) Wat ruist er door het struikgewas! Wat ruist er door... (geluid zoemt weg)

(Doek wordt gesloten. Applaus in de zaal. Het blijft donker. Direct na het applaus gaat het doek weer open. TIME LAPSE. In het decor brandt enkel een sfeerlichtje. Het is vredig rustig. Iedereen slaapt. Allen liggen in een overdreven slaaphouding en enkele snurken. De Civiele Bescherming komt weer door de straat gereden met nieuws. We merken zwaailichten. Niemand van de personages hoort of ziet dit echter)

STEM LUIDSPREKER OFF: Alarmfase één van het rampenplan wordt afgeblazen. Aan alle bewoners van deze straat. Alarmfase één van het rampenplan wordt afgeblazen. Aan alle bewoners.... (geluid zoemt weg)

DERDE BEDRIJF

(VOLGENDE MIDDAG)

(Jessy, Bep en Leonie zijn afwezig. Agnes en Elvira liggen lui in de zetel met een handdoek over hun voorhoofd. De salontafel is verdwenen. Fokke, Nand, Vandersmissen en Corrie zijn net bezig met een grote zware tafel in de plaats te zetten. Pierre voert het bevel. Hij helpt niet heffen maar lijkt veel moeite te hebben met te wijzen waar de tafel eigenlijk wel moet staan. Te juist afgemeten. Men kan de zware tafel moeilijk in evenwicht houden)

PIERRE: Een beetje meer naar hier!

FOKKE: Zijn we er nog niet bijna?

PIERRE: Nog een beetje draaien nu.

FOKKE: Vandersmissen, ge heft niet!

VANDERSMISSEN: Ik heb andere problemen. (aan z'n blik merken we dat er iets scheelt)

NAND: Allé mannekes, doe nu toch eens een beetje voort! Denk aan mijne slechte rug!

CORRIE: Gij hebt schoon praten, Nand.

VANDERSMISSEN: We hadden moeten wachten tot Leonie aanwezig was. Die kan wel ne stier vellen!

FOKKE: Minder praten en meer heffen, Vandersmissen!

PIERRE: Nog een beetje meer naar hier nu!

ELVIRA: (steekt haar hoofd op) Kan dat niet wat stiller daar...? Ziet ge niet dat wij hoofdpijn hebben!

FOKKE: (roept luid) Zakken...!

(Men laat de tafel zakken. Fokke wil aanstonds op Elvira stuiken. Pierre houdt hem tegen)

FOKKE: Watte...? Durft gij ons nog commanderen terwijl gij twee daar op uw lui kont in de zetel ligt...?

PIERRE: Kalm Fokke. Laat ze doen want ze zien af!

FOKKE: Wij niet zeker!

PIERRE: Allé, nog efkes en we zijn er.

(Men tilt de tafel weer op)

FOKKE: Draaien gij, Nand!

NAND: Jamaar, hoe zijn wij hier nu feitelijk bezig?

FOKKE: Draaien is draaien!

NAND: We zitten hier precies op ne paardenmolen!

FOKKE: Allé Vandersmissen, ge hoort niet goed zeker! Draaien!

VANDERSMISSEN: Dat gaat niet!

PIERRE: Waarom niet!

VANDERSMISSEN: Omdat ik problemen heb!

(Vandersmissen laat met een smak de tafel plots zakken. De tafelpoot komt

hierdoor aan die kant op de voet van Corrie terecht)

CORRIE: Auw....! Kunt ge niet uitkijken, rosse kater!

VANDERSMISSEN: (terwijl hij richting toilet stapt en z'n billen tegen elkaar perst)
Sorry, maar ge moet er uwe voet niet onder steken hé!

PIERRE: Wat gaat gij doen?

VANDERSMISSEN: Naar 't toilet! Uwe smerige pruimenmoes is aan 't werken!

PIERRE: Dat gaat niet!

VANDERSMISSEN: Waarom niet?

PIERRE: Omdat het toilet bezet is! Jessy is daar!

(Vandersmissen speelt mimisch zijn hoge nood bij de deur. Hij heeft het zichtbaar moeilijk. Jessy op)

VANDERSMISSEN: Eindelijk...! (af)

FOKKE: Staat die tafel bijna op z'n plaats, Pierre?

PIERRE: Prima!

NAND: Dat werd tijd! Precies dat we foorreizigers zijn.

JESSY: Wat gaan we weeral doen vandaag?

CORRIE: Pruimenmoes eten!

NAND: Waar zit Bep en Leonie?

CORRIE: Onder de zonnebank.

PIERRE: (laat zich uitgeblust in de relaxzetel vallen) Dat is al meer dan 24 uur alarm en nog steeds geen resultaat. Hoe komt dat toch?

NAND: Ik stel voor dat we 't riskeren!

FOKKE: Wat riskeren, Nand?

NAND: We gaan kijken op de straat!

PIERRE: Nee nee, ik durf wedden dat ge halverwege de straat in elkaar zakt. En ik kom u niet oprapen hé!

(Vandersmissen op van toilet)

NAND: Ik hou het hier geen 24 uur meer uit.

FOKKE: Wie wel?

JESSY: Als we nu eens ene keer fatsoenlijk konden eten, dat scheelde al veel!

AGNES: Mijn honger is over!

ELVIRA: De mijne ook!

JESSY: En die pruimenmoes ben ik meer dan beu!

VANDERSMISSEN: En ik ook!

CORRIE: (monstert lege pot pruimenmoes) Ontbijt, middagmaal, lunch, 't is allemaal pruimenmoes wat de klok slaat! (merkt iets op de pot)

VANDERSMISSEN: Vanwaar komt die pruimenmoes, Pierre?

CORRIE: Van zijn moeder!

PIERRE: Hoe weet gij dat?

CORRIE: 't Staat erop!

PIERRE: Ja, mijn moeder heeft die ooit eens voor mij gemaakt. Een heel doos. Veel te veel voor mij alleen natuurlijk!

CORRIE: Dat is toch al efkes geleden hé!

PIERRE: (twijfelt) Ja, dat kan zijn.

CORRIE: Drie jaar!

JESSY: Watte...?

VANDERSMISSEN: 't Is niet waar hé...!

CORRIE: Jawel, de datum staat er ook op! (monstert) Precies drie jaar en zeven maanden geleden!

PIERRE: Al zolang?

CORRIE: Ja, al zolang!

VANDERSMISSEN: Jamaar, dan is die bedorven!

JESSY: Pierre, waarmee zijt gij eigenlijk bezig hier?

VANDERSMISSEN: Gij denkt zeker dat ik een vuilbak ben?

(Algemeen protest)

FOKKE: (haalt uit naar Pierre) Ge wilt ons nog vergiftigen ook zeker?

PIERRE: Maar dat wist ik niet!

CORRIE: Gij hebt makkelijk praten! Iedereen gaat hier met al de miserie nog een voedselvergiftiging opdoen!

FOKKE: Ze zijn voor niks meer verlegen!

PIERRE: En gij, als uw eieren vers zijn moogt ge reclameren. Maar als ze niet vers zijn dan moet ge uw mond houden!

AGNES: (richt haar hoofd langzaam op) Kan dat niet wat stiller?

STEM BEP OFF: (plots door intercom) Help, de zonnehemel gaat niet meer omhoog!

PIERRE: (tot bij intercom) Ja Bep, wat is er?

STEM BEP OFF: De zonnebank kan niet meer omhoog!

PIERRE: Hoe kunt ge dan door de intercom praten?

STEM BEP OFF: Jamaar, 't is die zonnebank waar Leonie onder ligt. Leonie kan er niet meer onderuit!

PIERRE: Wacht, ik stuur wel iemand. Nergens aankomen hé! (zet intercom uit) Fokke, Vandersmissen, Nand, allemaal naar de zonnebank. Ze is gezakt en Leonie kan er niet meer onderuit!

CORRIE: Pierre, ge weet toch dat die daar in hun blootje liggen hé!

PIERRE: Dan zullen we hen moeten blinddoeken, want anders krijgen we Leonie daar niet meer onderuit!

NAND: Hoe kunnen we dan zien wat dat we moeten doen?

FOKKE: Weet ge wat, ga gij maar Pierre. Van u moeten ze gene schrik hebben! En gij hebt geen blinddoek nodig want gij doet automatisch al uw ogen dicht als ge bloot vrouwenvlees ziet!

PIERRE: Wat wilt ge daarmee zeggen, Fokke?

FOKKE: Wat denkt ge?

STEM BEP OFF: (door intercom) Zeg, duurt dat nog lang...?

FOKKE: Als we niks mogen zien dan gaan we niet mee! Voor wat hoort wat!

PIERRE: Goed, ik zal gaan. Maar ik hoop Fokke dat dat bij u ook eens ooit gebeurt en dan zal ik ook komen! Corrie en Jessy, kom mij eens efkes helpen! (af met Corrie en Jessy)

NAND: Ik rammel van den honger!

FOKKE: Als ik hier binnen een halfuur geen eten heb dan doe ik maleuren!

VANDERSMISSEN: En als ik alles wat hier gebeurt moet noteren in mijn reportage over 'belevenissen in een kapsalon' dan kom ik met tien pagina's nog niet

toe!

FOKKE: Gij gaat juist niks noteren, gazettenman! Verstaan!

VANDERSMISSEN: Maar dat is mijn werk!

FOKKE: En mijn werk is 'melkboer'! Zie mij hier zitten! Al meer dan 24 uur buiten dienst! Hoe kan ik toch ooit rijk worden!

PIERRE: (op met Corrie en Jessy) Dat is ook weeral gebeurd!

CORRIE: Pierre, ge moet die zonnebanken maar eens laten nakijken! Hoe dikwijls hebben we dat nu al gezegd?

PIERRE: Ja ja, ik weet het!

CORRIE: Dat zegt ge altijd! Ja ja, ik weet het! Tot dat er eens ongelukken mee gebeuren!

JESSY: Eten...! Ik wil eten!

PIERRE: Dat willen we allemaal! Ik kan toch geen eten tevoorschijn toveren als ik er geen heb!

(Nu komen Bep en Leonie op van zonnebank)

PIERRE: Heeft er misschien iemand een idee hoe we aan eten kunnen geraken?

NAND: Ik kan het gaan stelen!

PIERRE: Waar?

NAND: Bij de burenen!

PIERRE: En hoe gaat ge daar geraken zonder buiten te komen?

VANDERSMISSEN: We kunnen een gat in de muur boren!

LEONIE: Ik zal wel voor wat eten zorgen!

NAND: Wat gaat ge klaarstoven? Geen pruimenmoes meer hé!

LEONIE: Neen, ik ga die eieren bakken met wat sla.

VANDERSMISSEN: Met sla...? Dat heb ik nog nooit gehoord! Omdat ge zoiets aan uw varkens geeft daarom eten wij dat nog niet, hé Leonie!

LEONIE: Zijt gij misschien beter? Ge zult eten wat er op tafel komt! Ik vraag me wel af waarom dat mijne vent me nog niet komen zoeken is!

PIERRE: Leonie, hij weet misschien nog niet eens waar dat ge zijt!

LEONIE: Hij weet dat ik naar den dokter ben met mijn wintervoeten.

PIERRE: Begrijpt ge dat dan niet? Iedereen hier in de streek zit vast! Daar kan niemand buiten! Het leven ligt hier gewoon helemaal stil! Het komt er nu alleen op aan om in leven te blijven.

LEONIE: Daar zal ik dan eens voor gaan zorgen! (af naar de keuken)

PIERRE: Een goed gedacht, Leonie!

JESSY: Ik vraag me wel hoe het met mijn toekomstige echtgenoot gesteld is?

FOKKE: En met mijn vrouw?

BEP: En met mijne Pa?

PIERRE: Die mensen mogen ook niet buiten van de Civiele Bescherming! Fase één van het rampenplan is nog steeds in werking! Pas op, het kan ondertussen al fase twee geworden zijn! Of misschien wel fase drie...! En dan...!

JESSY: Wat is dat dan?

PIERRE: Dat wil zeggen dat ons einde nadert als er niet snel een oplossing gevonden wordt!

PIERRE: Daarom zou ik durven voorstellen; mensen het kunnen onze laatste uren zijn. Laat iedereen een beetje menselijk zijn voor de medemens.

VANDERSMISSEN: Dat moet jij zeggen met uwe bedorven pruimenmoes!

PIERRE: Vandersmissen, dat wist ik niet! En als ik dat wist dan liet ik u die toch niet opeten zeker!

VANDERSMISSEN: Waarom eet ge er dan zelf niet van?

PIERRE: Ik heb er van gegeten. Een klein beetje, maar ik heb er van gegeten!

CORRIE: Het ergste vind ik het toch voor Jessy. Oh, ik kan me dat al voorstellen. Een trouwfeest dat afgelast moet worden! Al dat werk voor niks! Al die kosten!

BEP: Ze kan haar huwelijksdatum toch gewoon uitstellen.

JESSY: Ik wil niet meer trouwen!

PIERRE: Waarom niet?

JESSY: Ik heb mijn buik vol van mannen! Ik haat mannen! Als ik hier nog weg geraak dan ga ik alleen wonen! Maar ik ga wel eerst een restaurant openen!

NAND: Ik ga heel mijn diepvries leegeten!

CORRIE: We moeten oppassen dat we geen kannibalen worden zoals die mensen die met dat vliegtuig waren neergestort!

PIERRE: Die zaten méér dan 20 dagen vast! Wij nog maar ene!

FOKKE: Dat is nog geen slecht gedacht van Corrie! We zijn met z'n tiene! Als we met negen één persoon opeten dan blijven die negen toch tenminste in leven! Wie zal dat te weten komen?

VANDERSMISSEN: Niemand. Behalve diegene die wordt opgegeten natuurlijk!

NAND: En van de knoken maken we soep!

FOKKE: De vraag is natuurlijk: Wie gaan we opeten?

VANDERSMISSEN: Een vrouw natuurlijk!

BEP: Waarom moet dat weeral een vrouw zijn?

VANDERSMISSEN: Dat vlees is malser!

FOKKE: Ik zou kiezen tussen die twee oude kwezels daar in de zetel!

BEP: Elvira en Agnes! Waarom?

FOKKE: Dat vlees is nog gekruid door de Champagne van gisteren. En verder zijt ge er niks mee! Dat doet niks! Dat ligt heel de tijd in de zetel en dat zaagt heel den dag rond uw oren!

NAND: Pierre, hebt ge gene zwarte viltstift?

PIERRE: Waarom?

NAND: Dan zal ik het vlees verdelen in negen gelijke delen!

BEP: (ad Nand) We zouden beter de oudste onder ons opeten!

NAND: Jammaar, mijn vlees is veel te taai! En ik heb zweetvoeten!

VANDERSMISSEN: Weet ge waarin ik goesting heb? In een hot-dog! Stel u voor, een krokant broodje met zo'n dubbele laag mals vlees! Het water komt in m'n schoenen staan als ik eraan denk!

LEONIE: (op van keuken) Pierre, het gasvuur werkt niet. Kan dat iemand repareren?

PIERRE: Nand kan dat!

NAND: Nand kan alles. Maar als Nand geen eten krijgt dan kan Nand niks meer! Dat is gelijk als een auto die zonder naft valt! En zonder naft rijden is heel slecht voor de motor!

PIERRE: Allé Nand!

NAND: Jammaar, dan mogen ze mij niet opeten hé!

PIERRE: Kom Nand, geen flauwe zever nu. Maak dat ge naar de keuken zijt!

NAND: Maar dan lopen wel m'n uren door hé!

PIERRE: Daar kunnen we achteraf nog over praten.

FOKKE: Zet er een beetje vaart achter, hé Nand!

(Leonie en Nand af naar keuken. Beweging in de zetel. Elvira en Agnes komen boven water)

FOKKE: De gemeenteraad wordt ook wakker!

AGNES: Daar zitten beestjes in mijne kop!

ELVIRA: Was die Champagne nog wel goed, Pierre?

PIERRE: Waarom?

ELVIRA: Precies dat mijne kop gaat openbarsten!

AGNES: Hoe kunnen we nu eigenlijk te weten komen wanneer dit spelke afgelopen is?

ELVIRA: De Civiele Bescherming zal ons wel inlichten met de luidspreker!

CORRIE: Had Fokke de telefoon niet uit de muur getrokken dan waren we gered!
Het is zijn schuld dat we hier nog vastzitten!

AGNES: De schuldige moet gestraft worden!

ELVIRA: Ophangen!

JESSY: Z'n handen afhakken!

VANDERSMISSEN: We kunnen ook Fokke Doos gaan opeten!

FOKKE: (recht) De eerste die aan mij begint te knabbelen die trek ik zijne kop uit!
Trouwens waar zoudt ge beginnen, ha ha?

PIERRE: Als ik de eerste beet mocht doen dan zou ik....

FOKKE: (wijkt achteruit, dan met handen voor kruis) Gij niet, zalle coiffeur!

CORRIE: Van Fokke wil ik niet meeëten! Ik zou het voor de rest van mijn leven berouwen!

AGNES: En hij zou zwaar op de maag liggen!

FOKKE: Maar wat hebt gij allemaal toch tegen ne gewone melkboer?

PIERRE: Ge zit in slechte papieren, Fokke!

BEP: En als we nu de radio eens opzetten? Misschien zeggen ze daar iets meer!

CORRIE: Die heeft heel deze voormiddag al opgestaan! Maar men zegt niks meer
over dat ongeval van gisteren! Daar is enkel muziek te horen!

FOKKE: Dat is vreemd! Gisteren verkondigen ze met grote tamtam dat fase één
van het rampenplan is afgekondigd en vandaag zwijgen ze!

JESSY: Ze zijn ons vergeten!

BEP: Aan ons lot overgelaten!

PIERRE: Daar gaan we weer! Ge moet alles een beetje meer optimistisch bekijken.
Als uwe naam hierboven tegen het prikbord hangt dan gaat ge er toch aan!
Wees content dat iedereen nog leeft!

JESSY: Noemt gij dat leven? Sterven met een lege maag?

(Leonie op van keuken met kookpan, borden en bestek)

PIERRE: En wat is dat hier dan? Leonie zorgt nogal voor ons. Al sjans dat we die
nog hebben!

(Men helpt Leonie door de borden te verdelen. Leonie serveert in elk bord uit
de kookpan. We merken een vieze brij van rauwe eieren en sla. De
gezichten vervagen)

JESSY: (proeft) Maar dat is nog rauw...!

LEONIE: Wat wilt ge? Hoe kunt ge nu iets bakken zonder vuur?

PIERRE: En Nand dan?

LEONIE: Die repareert het gasvuur nog! De gasbek is kapot! Het zal nog een hele tijd duren, zegt hij.

PIERRE: Dan doen we 't zonder vuur!

LEONIE: Dat heb ik gedaan!

PIERRE: Dit is nog altijd beter dan helemaal niks!

(Men eet enkele blaadjes gele sla, met lange tanden. Enkel Leonie speelt het eten met veel smaak naar binnen en steekt nog wat pruimenmoes achterna. Ze wordt door iedereen aangestaard)

LEONIE: (krijgt de verbaasde blikken in de gaten) Ik dacht ge allemaal razende honger had!

ELVIRA: Moeten wij zoiets eten? Dan nog liever doodgaan van den honger!

LEONIE: Dat is een goed gedacht als ge op dieet zijt! Dan zult ge zeker afvallen!

AGNES: Zoiets eten de varkens nog niet!

LEONIE: Weet gij iets beters misschien? Kakmadam, dat ge daar zit!

ELVIRA: Ik zou maar niet te veel van uwen toren blazen want wij zijn met z'n twee! En een toevallig accident is rap gebeurd!

LEONIE: Al waart ge nog met tien! (kapt gelijktijdig een bord over hoofd van Agnes en Elvira) Nog commentaar, kwezels...? (beveelt dreigend tot allen) Eten...!

(Elvira en Agnes reinigen zich. Iedereen begint met tegenzin te eten. We merken duidelijk dat het eten totaal smakeloos is. De ogen van Vandersmissen draaien alle kanten op. Hij maakt achter de rug van Leonie een gebaar naar de anderen dat deze rotzooi niet te vreten is. Plots stuit hij op de boze blik van Leonie)

LEONIE: Is er iets?

VANDERSMISSEN: (veinst) 't Is lekker.

LEONIE: Neem dan nog maar een beetje!

(Leonie schept nog wat in het bord van Vandersmissen. Het gezicht van Vandersmissen vervaagt)

VANDERSMISSEN: Merci Leonie!

LEONIE: Nog iemand een beetje?

PIERRE: Seffens.

LEONIE: Ik ga eerst eens naar 't toilet. Als ge nog goesting hebt dan neemt ge zelf maar. Ge moet u niet generen! Doe maar of dat ge thuis zijt! (richting toilet)

PIERRE: (veinst met lachje) 't Is niet slecht! (als Leonie af is, dan luid) 't Is verdomme rotslecht...!

(Iedereen spuwt de smurrie uit. De borden worden in snel tempo terug in kookpan gekapt. Volgende replieken volgen elkaar snel op. Er wordt genietend gelachen)

VANDERSMISSEN: Dat is nu al den tweede keer al dat we vergiftigd zijn!
 FOKKE: Ze moet het maar aan haar varkens geven!
 PIERRE: Hoe dat die in leven kan blijven dat begrijp ik niet!
 ELVIRA: Wij stinken uren tegen windop!
 CORRIE: Bij haar wil ik thuis niet aan tafel zitten!
 BEP: Mijn Pa zegt altijd: "iets dat stinkt dat moet ge niet opeten!"
 JESSY: (spottend) Allé mannen, 't is toch lekker!
 PIERRE: Bep, gaat eens vragen aan Nand of hij ook nog wat moet hebben!
 FOKKE: Nand is de slimste. Die blijft in de keuken!
 VANDERSMISSEN: Amaai! Hoe dat die boerin zoiets kan opeten dat snap ik niet!
 PIERRE: Ze is er toch struis van geworden! Ge ziet dat wel!

(Onder volgende tekst van Vandersmissen komt Leonie binnen. Ze volgt de bewegingen van Vandersmissen. De overigen aan tafel houden zich ernstig en proberen Vandersmissen duidelijk te maken dat Leonie achter hem staat)

VANDERSMISSEN: (met rug richting toilet, speelt twee personages, er wordt gelachen. Imitteert een strenge Leonie) Varkens, ge gaat dat opeten hé! (imiteert een bang varken) Waarom Leonie? Wij lusten die smurrie niet? (imiteert Leonie) Een varken moet alles eten! Varkens moeten vet worden! En dan moeten de varkens geslacht worden! Varkens horen thuis in den diepvries! En varkens hoeven niet te reclameren. Die moeten alleen maar luisteren naar Leonie! Verstaan! (imiteert een knorrend varken) Leonie, waarom wordt gij niet geslacht? Gij zijt toch ook vet?
 LEONIE: (roept boos en luid) Vandersmissen...! Wat is dat hier?

(Plots merkt Vandersmissen haar en vlucht. Leonie achtervolgt hem. Algemeen plezier. Plots wordt er op de voordeur geklopt)

BEP: Pssst...! Daar klopt iemand op de voordeur!

(Algemene stilte)

ELVIRA: Niet openen, Pierre! Het zou een valstrik kunnen zijn!
 PIERRE: (bij de deur, ad deur) Wie is 't?
 JESSY: (maant aan tot stilte, dan fluisterend) Psssst....! Niet openen want dan zijn we allemaal besmet!
 PIERRE: (roept ad deur) We doen niet open! Wie is 't? Hela...! Wie staat er voor de deur? Hela...! We zitten zonder eten! (tot allen en minder luid) Hij is weg!
 CORRIE: Wie zou dat geweest zijn?
 FOKKE: Een wandelend lijk dat zijne weg kwijt is!
 ELVIRA: Misschien iemand van de Civiele Bescherming!
 BEP: Die roepen dat wel af door de luidspreker!
 JESSY: Misschien was 't mijn toekomstige echtgenoot die naar mij op zoek is!
 CORRIE: Misschien is dat m'n zuster met mijn twee kinderen!
 VANDERSMISSEN: Misschien mijnen baas!
 LEONIE: Iedereen gedaan met eten?
 PIERRE: 't Was niet slecht, Leonie! Ik bedoel, we zitten hier niet in een restaurant

hé! Men moet roeien met de riemen die men heeft!

LEONIE: En gij, hé Vandersmissen, gij gaat nog iets meemaken. Gegarandeerd!
En op een moment dat ge u er niet gaat aan verwachten! (tot allen) Wie doet den afwas?

ELVIRA: De twee jongste onder ons, Bep en Jessy!

BEP: Jamaar, wij moeten hier alles doen!

JESSY: Het wordt hoogtijd dat de rollen hier eens eindelijk fatsoenlijk verdeeld worden!

(Jessy en Bep af naar keuken)

FOKKE: Ik zal mijn goed hart ook eens tonen! Ik ga de jeugd helpen! Dat had ge van mij niet verwacht hé! (af naar keuken)

PIERRE: (ad keukendeur) Wedden dat daar iets achter steekt!

ELVIRA: Ik ben de brutaliteiten van Fokke Doos kotsbeu! Weet ge dat!

AGNES: We zullen er eens iets gaan aan doen!

VANDERSMISSEN: Ik mag van Fokke nog niet eens notities maken voor ons weekblad!

ELVIRA: En waarom niet?

VANDERSMISSEN: Ik zou het niet weten!

CORRIE: Ikke wel! Fokke heeft schrik dat ge iets gaat publiceren over hem.

(Bep en Jessy komen beiden uit de keuken gevluht. Fokke komt achterop)

PIERRE: Wat nu weer?

JESSY: Die melkboer wordt handtastelijk!

BEP: Bij mij ook al!

ELVIRA: Noteren Vandersmissen!

FOKKE: Durft dat niet, hé kereltje!

VANDERSMISSEN: Ik zal 't allemaal onthouden!

CORRIE: (naar Fokke) Dat moet nu maar eens eindelijk gaan gedaan zijn. Of we gaan u buitengooien!

ALLE VROUWEN: Ja!

LEONIE: Ik vraag me wel af waarom dat 'm altijd bij u probeert en niet bij mij!

FOKKE: Gij zijt een veel te schoon bloemke, Leonie. Ik zou niet willen dat ge zoudt verwelken!

LEONIE: (wil op Fokke stuiken) Watte...? Ge zijt ermee aan 't lachen, hé mislukte knuiter!

(Plots horen we een luide knal vanuit de keuken)

JESSY: Wat is dat...?

BEP: Nand...? Dat is Nand!

PIERRE: Nand z'n gasvuur is ontploft! Kom, allemaal helpen!

(Pierre met de vrouwen naar keuken. Fokke en Vandersmissen blijven zitten)

FOKKE: 't Is te hopen dat 'm eraan is!

VANDERSMISSEN: Waarom?

FOKKE: Dan kunnen we hem opeten!

VANDERSMISSEN: Meent ge dat nu, Fokke?

FOKKE: Nee zeker! Tijdens toestanden als hier kan er vanalles gebeuren. Ge wordt er nog niet eens voor gestraft!

VANDERSMISSEN: (denkt even na) Goed.

FOKKE: Wat goed...?

VANDERSMISSEN: Dat zal allemaal genoteerd worden!

FOKKE: Ge weet wat ik u gezegd heb, hé verroeste aap!

VANDERSMISSEN: Ik schrijf niks op! (tikt tegen slaap) Hier zit alles! En zodra ik hier weg ben komt dat allemaal op papier. En volgende week leest iedereen in ons weekblad wat voor een rare kerel Fokke Doos is!

FOKKE: Ik verwittig u! Als ge een woord durft schrijven in een van uw pulpbladen dan kom ik u zoeken. En vinden zal ik u! Al moet ik er de hele wereld voor rond reizen! En met uw rosse haar kunt ge u moeilijk verstoppen! Ge kent Fokke Doos nog niet! Wacht maar!

(Men brengt Nand binnen. Hij heeft een zwarte neus en kapotte kleren. Men legt hem op de massagetafel)

JESSY: Het valt nogal mee!

CORRIE: Nand, wat is er gebeurd?

NAND: Ik wou het gasvuur aansteken en in ene keer pataat... boem...! En toen zat ik boven op de kast!

PIERRE: Wat gaan we hier nog allemaal meemaken?

(Men verzorgt Nand)

BEP: Nand moet maar even onder de zonnebank gaan liggen! Dat zal hem goed doen!

(Men helpt Nand naar de zonnebank)

VANDERSMISSEN: Volgende episode: Wat gaan we nu doen?

LEONIE: (voelt aan haar buik) Precies dat mijn pruimenmoes begint te werken!

FOKKE: Dat is niet moeilijk! Ge hebt zes van die potten achter uw kiezen zitten!

LEONIE: Maar ik heb geen honger meer en gij wel!

JESSY: We kunnen ook het schoonheidssalon van Pierre gebruiken om de tijd te doden!

PIERRE: Inderdaad. Wie neemt waar plaats?

CORRIE: Maar gij gaat mij niet meer aan 't werk zetten hé!

PIERRE: Corrie, luister eens. Als ik uw uren betaal dan is dat toch niks!

CORRIE: Ge hebt gelijk! Dat is niks als ge mij betaalt!

PIERRE: Ik bedoel dat ge dat niet gratis moet doen! We moeten die mensen hier op deze manier kunnen bezighouden of daar gebeurt hier nog een moord vandaag!

FOKKE: Ik wil geschoren worden!

ELVIRA: En ik wil dat mijn haar gekapt wordt! Gratis!

PIERRE: Alles is gratis vandaag!

FOKKE: Ik was eerst! Scheren Pierre!

(Herrie tussen Fokke en Elvira om wie eerst in de kappersstoel mag plaatsnemen)

VANDERSMISSEN: En ik wil pedicure van Bep in de relaxzetel!

AGNES: Ik ook!

JESSY: En ik wil alle schoonheidsprodukten eens uittesten!

(Volgende momenten, eventueel met gevecht: Elvira en Fokke overhand de kappersstoel in en uit met geduw en getrek. Jessy haalt alle produkten uit de kasten, spuit op haar hand en test ze op de geur. Vandersmissen nestelt zich in relaxzetel. Agnes trekt hem eruit en neemt zelf plaats. Als Agnes zich in relaxzetel legt, kiepert Vandersmissen de zetel uit alle macht om. Pierre maakt ondertussen de scheerzeep gereed)

PIERRE: (met sarcastisch lachje) Allé, daar gaan we weer!

VANDERSMISSEN: Ik zat er eerst in!

AGNES: Ik ben een vrouw!

VANDERSMISSEN: En ik ne man!

AGNES: (tikt Vandersmissen tegen z'n wang) Daar se!

VANDERSMISSEN: Dat zeg ik tegen mijne baas!

AGNES: Ha ha, laat me niet lachen!

VANDERSMISSEN: (geeft Agnes een tik terug) Voila! Dat is 1 - 1! Dat is eens wat anders hé! (in bokshouding) Kom maar als ge durft! Ik ben ooit nog kampioen geweest!

AGNES: Van wat?

VANDERSMISSEN: Van vogelpik! (zet zich in relaxzetel)

AGNES: Ne vent hé, dat deugt niet! Ge zijt er niks mee!

BEP: Mijne Pa die zegt altijd dat...

FOKKE: (onderbreekt) Bep, uwe Pa hé die weet er niks van...!

BEP: (valt uit de hemel) En ik dacht dat die alles wist!

FOKKE: En uwe Pa hé, die komt er nu bijna langs m'n oren uit! Weet ge dat! Als gij nog ene keer hier over uwe Pa begint dan zult ge uwe Pa nooit meer zien! Want dan schiet ik u seffens door de voordeur naar buiten!

(Bep met mond vol tanden)

CORRIE: Ge moet er niet op letten, Bep!

PIERRE: (protesteert ad Jessy) Hela...! Gij weet zeker niet goed wat dat al die produkten kosten!

JESSY: Het was toch allemaal gratis vandaag!

PIERRE: Het werk wel, maar de produkten niet!

(Pierre wil de persoon in de kappersstoel inzepen terwijl hij Jessy in de gaten houdt, maar merkt niet dat Elvira in de stoel zit. Elvira komt onder scheerzeep te zitten)

ELVIRA: (dreigend tot Pierre) Wat zijt gij van plan?

PIERRE: (schrikt) Nikske...! Ik dacht dat...!

FOKKE: (ad Elvira) Ha ha, ge hebt precies iets weg van Sint Niklaas!

AGNES: (tot voor Fokke) Dit is de schuldige van alles, Elvira! We zullen hem z'n lesje eens leren!

ELVIRA: Ge hebt gelijk. Wat gaan we doen?

AGNES: Hem gijzelen!

FOKKE: (met lachje) Ha ha...! En hoe zoudt ge dat gaan doen?

PIERRE: Voorzichtig hé dames! Wat zijt ge van plan?

FOKKE: (nog steeds gerust in de zaak) Ik denk dat ze een spelleke willen spelen! Maar ze weten niet dat Fokke Doos ook graag spellekes speelt!

(Agnes haalt revolver tevoorschijn en houdt die plots tegen de slaap van Fokke)

AGNES: En wat is dit dan...?

FOKKE: (gezicht vervaagt, schrik) Niet schieten! Niet schieten!

ELVIRA: Weet ge wat dat ze met ne vent als u doen? Vervroegd naar de hel sturen!

VANDERSMISSEN: Fokke, pas op! Ze gaat schieten! (houdt beiden handen tegen z'n oren)

PIERRE: (roept) Agnes...! Ge gaat hem nog vermoorden!

AGNES: Dat is ook de bedoeling!

ELVIRA: Eindelijk hebben we Fokke Doos te pakken! Schiet hem dood, Agnes!

PIERRE: Agnes, ge gaat het uw hele leven berouwen!

VANDERSMISSEN: Ze gaan u in de gevangenis stoppen!

CORRIE: Schiet hem neer, Agnes! Ik zal u elke week in de gevangenis komen bezoeken met een kilo blauwe druiven!

FOKKE: (mei ei in z'n broek) Nee...! Alstublieft! Denk aan m'n vrouw.

CORRIE: Schiet! We zullen allemaal zeggen dat 'm zelfmoord gepleegd heeft!

(Agnes schiet in de lucht. Iedereen laat zich op de vloer vallen. Leonie komt traag van toilet)

LEONIE: (verwonderd) Wat is er gebeurd?

PIERRE: Hebt ge die knal dan niet gehoord?

LEONIE: (verontschuldigt zich, voelt aan haar buik, dan gegeneerd) Sorry mensen, dat was van de pruimenmoes! Het zat hier al vast van gisteren!

PIERRE: (tot Agnes) Kom, geef me die revolver!

AGNES: (geeft het wapen af) 't Is toch maar een alarmpistool!

FOKKE: Hoe...?

AGNES: (tot Fokke) Was dat uw ware aard? Fokke, ge zijt een broekschijter!

VANDERSMISSEN: Leonie, ge lijkt wel tien kilogram afgevallen!

LEONIE: Vanaf nu neem ik het roer in handen! En als er ook maar iemand een opmerking heeft dan gaat ge hier wat meemaken hé!

(Mislukt applaus van Vandersmissen. Als hij merkt dat hij maar alleen applaudisseert dan houdt hij ook op)

LEONIE: En nu alles even op een rijtje zetten! Gisterenmiddag kantelt hier een

vrachtwagen met een gevaarlijk produkt. Alarmfase één van het rampenplan treedt in werking. Waarom is er verder nog geen reactie geweest? De Civile Bescherming weet dat hier tien mensen vastzitten! Waarom doen zij dan niks?

PIERRE: Wat stelt ge dan voor, Leonie?

LEONIE: We moesten eens controleren of de toestand al dan niet in alarmfase is!

BEP: Misschien ligt iedereen wel dood op de straat!

CORRIE: Misschien was het geen gevaarlijk produkt maar een atoombom die de Russen hebben afgeschoten!

LEONIE: Iemand van ons moet naar buiten!

ALLEN: Watte...??

PIERRE: Leonie, ge zijt zot!

LEONIE: (neemt Pierre bij de kraag, dan tergend kalm) Wat was dat daar?

PIERRE: Sorry! 't Was eruit voor ik het wist!

LEONIE: (tot allen) Er zit niks anders op! Wie is vrijwilliger?

(Iedereen heeft het blijkbaar plots erg druk)

PIERRE: Ge ziet het, hé Leonie! Daar is geen interesse!

LEONIE: Interesse of geen interesse, we gaan stokske trekken. Het kortste verliest! En die gaat naar buiten!

(Pierre rommelt in z'n kast en maakt enkele stokjes gereed)

LEONIE: (presenteert) Wie doet er een poging?

FOKKE: Ik doe niet mee!

LEONIE: (streng) We doen allemaal mee! Trekken! En hij die niet wil trekken die schop ik persoonlijk de deur uit!

(Iedere aanwezige trekt een stokje. Vandersmissen is het slachtoffer)

VANDERSMISSEN: 't Is niet waar hé! (zakt bijna in elkaar van de schrik)

LEONIE: (troost hem) Kom Vandersmissen, 't is tijd!

(Men trekt de planken van de deur weg. Iedereen neemt z'n zakdoek voor de mond. Vandersmissen zet de buitendeur op een kier en loert)

VANDERSMISSEN: De gasmaskers zijn al verdwenen!

PIERRE: Welke gasmaskers?

FOKKE: Die Leonie op de straat heeft gegooid!

CORRIE: Natuurlijk zijn die verdwenen! Die zijn aangeslagen door andere slachtoffers!

VANDERSMISSEN: (steekt hoofd even naar buiten en weer binnen) De hondepoep ligt er nog!

(Gemor van de overigen voor deze kleine futiliteit)

VANDERSMISSEN: De camion van Fokke staat er ook nog. Maar al zijn melk is weg!

FOKKE: Gestolen...!

PIERRE: Ja Fokke, dat maakt ge mee in deze situatie!

FOKKE: Miljaar...! Dat gaat ge vergoeden, coiffeur van m'n voeten!

CORRIE: Vandersmissen, hoe zit het eigenlijk? Gaat ge nog iets doen of niet?

VANDERSMISSEN: Wat moet ik eigenlijk doen?

LEONIE: Ge loopt naar de andere kant van de weg en ge keert in snel tempo weer!

(Vandersmissen begint te lippen)

PIERRE: Sorry Vandersmissen, maar het lot heeft dat zo gewild!

AGNES: We zullen u gedenken in onze gebeden!

ELVIRA: Ge zijt een held, Vandersmissen!

JESSY: Als 't aan mij ligt dan krijgt ge een standbeeld op de Grote Markt!

FOKKE: Van mij krijgt ge een jaar lang gratis melk! En aan huis geleverd hé!

VANDERSMISSEN: Ik lust uwe melk niet!

BEP: Mijne Pa zal voor u een schoon kist laten maken met gouden letters! En wat geeft gij Pierre?

PIERRE: Ik...? Van mij mag hij hier een jaar lang z'n haar komen laten verven!

LEONIE: En van mij krijgt hij een half varken!

VANDERSMISSEN: Ik ben vegetariër!

LEONIE: Een hele kar bieten dan!

PIERRE: Allé Vandersmissen, als ge nog lang gaat wachten dan kan het te laat zijn voor ons allemaal)

(Iedereen neemt op z'n eigen manier afscheid van Vandersmissen. Hij neemt een aanloop en vertrekt. Allen bij het raam. Men roept, tiert en supportert. Vandersmissen komt even later hijgend terug binnen en laat zich in de armen van de anderen vallen)

FOKKE: En...?

VANDERSMISSEN: Verschrikkelijke buikpijn!

BEP: (zucht verslagen) Dan is het nog steeds niet gedaan!

ELVIRA: Wat nu?

PIERRE: We staan nog altijd even ver!

BEP: Als ik niet weg kan dan pleeg ik zelfmoord! Ik hou het hier niet meer uit!

AGNES: (wenend) Ik wil naar huis!

LEONIE: En als die buikpijn bij Vandersmissen nu eens van die pruimenmoes komt...!

JESSY: Of van de rauwe eieren van Fokke...!

FOKKE: Of van de stress. Ge moet dat niet onderschatten hé als ge meer dan 24 uur opgesloten zit zonder eten!

(Nand komt slaperig in badjas en pantoffels van zonnebank. Z'n hoofd is rood met een brede witte streep over z'n gelaat)

AGNES: Wat heeft die in zijn gezicht?

ELVIRA: (monstert gelaat van Nand) Dat ziet zo rood, Nand?

PIERRE: Nu dat nog...!

BEP: Hij heeft die zonnebank te hoog gezet!

NAND: Ik was in slaap gevallen! En mijn arm zal zó over mijn gezicht gelegen hebben zeker!

(Iemand klopt op de deur)

BEP: Pssst...! Daar klopt weer iemand op de deur!

PIERRE: Wie klopt daar...?

FOKKE: (bij wijze van grap) Sinterklaas!

(Protest van allen ad Fokke)

PIERRE: (legt z'n oor te luisteren tegen de deur) Wie is daar...?

STEM OFF: De facteur!!

PIERRE: Wat scheelt er?

STEM OFF: Ik krijg de brieven niet door de spleet van de brievenbus!

PIERRE: (tot allen) Hij krijgt de brieven niet door de spleet van de brievenbus!

AGNES: Trek die tape er dan af!

(Men trekt de tape eraf. Volgend gesprek verloopt langs beide kanten van de deur door de spleet van de brievenbus)

PIERRE: (op z'n knieën, loert door spleet van brievenbus) Hoe is 't...?

STEM OFF: Goed! En met u?

(Plots wil iedereen door de spleet zien en praten. Overrompeling bij de deur, geduw en getrek)

PIERRE: (luid tot allen) Is 't nu bijna gedaan, ja?

JESSY: De oudste eerst! Dus Nand gaat het woord doen!

NAND: (kijkt door spleet van brievenbus, dan kinderlijk) Hallo...!

STEM OFF: (imiteert Nand) Hallo...! Zeg, is dat een zeerover of een indiaan?

(Gemor onder elkaar bij de aanwezigen)

STEM OFF: Met hoeveel personen zit gij daar eigenlijk wel binnen?

PIERRE: Met tien!

STEM OFF: Watte, met tien...? Dan gaat de Pierre ook lachen als 'm terug thuis komt uit verlof!

PIERRE: Hoe Pierre? Wat Pierre...? Maar IK ben Pierre!!

STEM OFF: Gij...?? Dat kan niet! Pierre is in verlof!

PIERRE: Ik ben niet in verlof!

STEM OFF: Maar allé nu, wat hebt ge dan met uw vitrines

gedaan? 't Lijkt hier wel een gepantserde vesting! Of is de pest daarbinnen uitgebroken misschien?

PIERRE: Weet gij dan van niks, facteur?

STEM OFF: Ik weet alleen dat er negen personen vermist zijn hier in 't dorp en dat ze gezocht worden door politie en rijkswacht!

PIERRE: Waarom komt ge dan eens niet op onze deur kloppen?

STEM OFF: Dat heeft de politie gedaan, een klein halfuur geleden, maar naar 't

schijnt deed er niemand open! En gij waart toch in verlof!
 PIERRE: (razend) Maar ik ben niet in verlof! Wie zegt zoiets?
 STEM OFF: En dat plakkaat van "Jaarlijks verlof" hier op uw voordeur dan?
 PIERRE: (zijn frank valt, twijfelt) Dat was... dat was... dat was maar om te lachen!
 STEM OFF: Oh, om te lachen! Dan zult ge wel kunnen lachen als ze u in de
 gevangenis steken want gij wordt verantwoordelijk geacht voor al die
 vermiste personen!
 PIERRE: (verwonderd) Ikke...???
 CORRIE: (tot Pierre) Ik heb het gezegd hé!
 FOKKE: (neemt het van Pierre over en roept) Facteur, hoe zit dat nu eigenlijk met
 dat ongeluk?
 STEM FOKKE: (uitbundig) Wie dat we hier hebben...! Fokke Doos begot...!
 FOKKE: Ja, ik ben Fokke Doos!
 STEM OFF: Fokke, gij staat ook op de lijst van vermiste personen!
 FOKKE: Facteur, is dat nog steeds alarmfase één of hoe zit dat nu?
 STEM OFF: Maar nee! Dat is al gedaan van gisteravond!
 ALLEN: Hoe...??
 FOKKE: Jamaar, daar is toch niks van op de radio gezegd!
 STEM OFF: Natuurlijk niet! Ze staken op den BRT! Saluut! (bij zichzelf) Amaai,
 mijnen toer gaat lang duren vandaag, denk ik. Eer dat ik dat overal verteld
 heb! (schatert)

(Er vallen nog enkele brieven door de spleet naar binnen. Het lachen van de
 postbode deemstert weg)

FOKKE: Hoe is 't mogelijk...? Hoe is 't mogelijk...?
 ELVIRA: Wat is 't nu eigenlijk?
 FOKKE: Het alarm is al van gisteravond afgeblazen! En dat ze er op de radio niks
 van gezegd hebben, dat ligt eraan dat ze op den BRT aan 't staken zijn!
 PIERRE: Maar daar weten wij niks van...!

(Iedereen is razend op Pierre terwijl ieder z'n eigen spullen bij elkaar zoekt.
 Heen en weer geloop, deur in deur uit. Volgende replieken in snel tempo)

FOKKE: Pierre, ge zijt ne coiffeur van m'n voeten! Waar is mijn kabas met geld?
 VANDERSMISSEN: Nooit maak ik nog een reportage over een kapsalon! (plant
 vinger op borst van Pierre) En dat is uw schuld! Verkeerde...!!
 ELVIRA: (ad Pierre) En ik ga mijn katten dressereren zodat ze in uw benen kunnen
 bijten!
 NAND: Rommel uw tuin voortaan zelf op...!
 CORRIE: Als m'n kinderen iets overkomen is dan daag ik u voor 't gerecht!
 BEP: Ik zal eens tegen mijne Pa zeggen wat voor ne kerel dat gij zijt!
 JESSY: En ik zal het eens tegen de pastoor zeggen!
 AGNES: En ik ga in elke school vertellen dat niemand hier ooit nog een voet binnen
 zetten!
 LEONIE: De volgende keer als we nog eens een varken gaan slachten dan slacht
 ik u in plaats van dat varken! Eikel...!!
 PIERRE: Jamaar, mensen...! (aan de grond genageld)

(Men hangt Pierre met z'n allen aan de kapstok naast de deur. Fokke trekt bord met "jaarlijks verlof" van de deur en stopt dat nog in de handen van Pierre)

FOKKE: Hier! Nu kunt ge op jaarlijks verlof gaan!

(Iedereen wil zo snel mogelijk af langs buitendeur onder luid gemor van Pierre. Bij het aanschuiven naar buiten krijgt Vandersmissen van Leonie nog een schop onder z'n achterwerk)

LEONIE: Ge had van mij nog iets te goed...!

(Allen af. Enkel Pierre blijft aan de kapstok hangen)

PIERRE: (bijna huilend) Help...! Help...!

D O E K